

ΕΙΔΙΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ 100

18/
238

ΝΕΑ ΑΚΡΟΠΟΛΗ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΦΙΛΟΘΕΟΦΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2001

ΤΕΥΧΟΣ 100

ΕΤΟΣ 21^ο

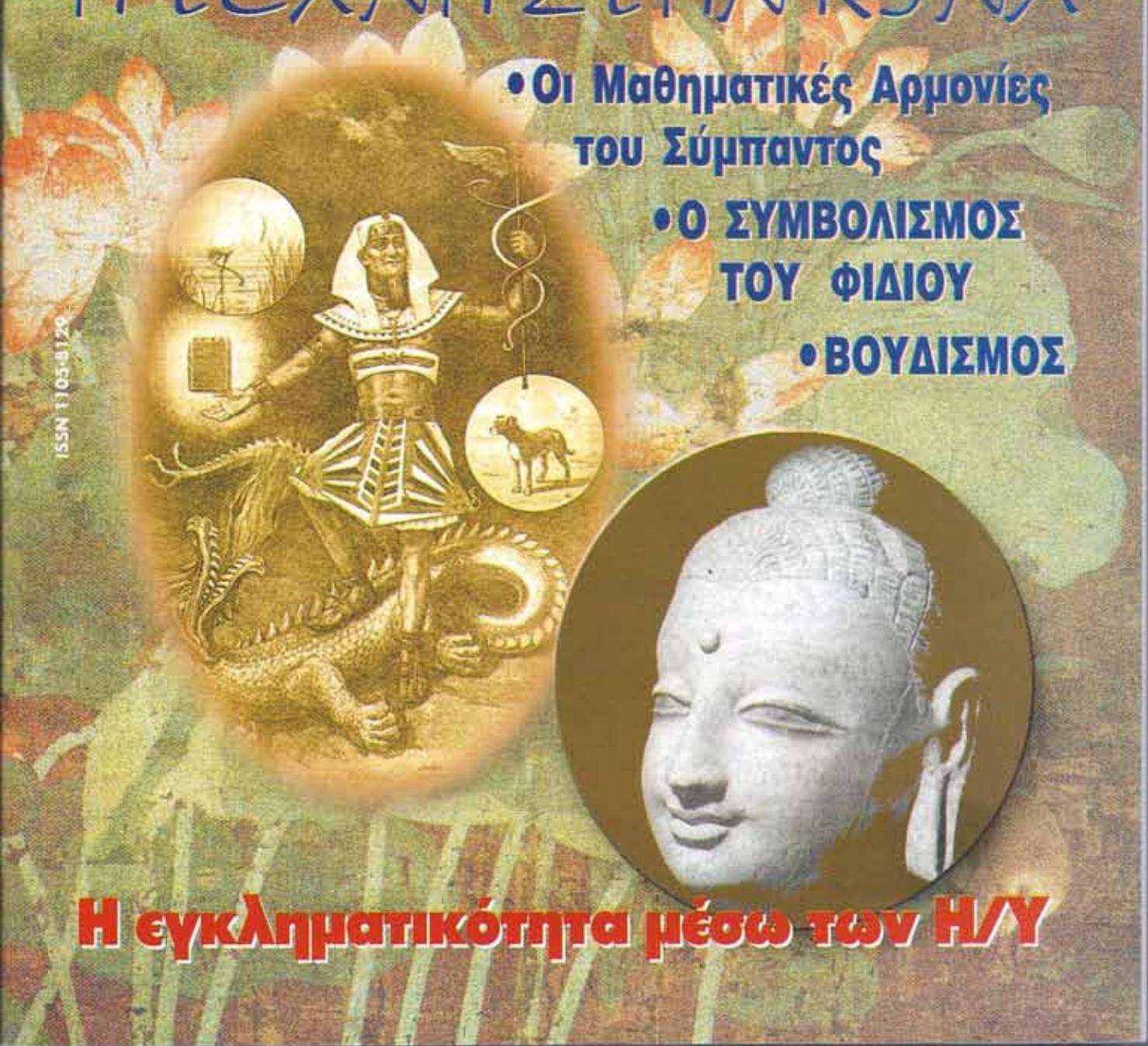
1200 ΔΡΧ.

Η ΤΕΧΝΗ ΣΤΗΝ ΚΥΝΑ

- Οι Μαθηματικές Αρμονίες του Σύμπαντος
- Ο ΣΥΜΒΟΛΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΦΙΔΙΟΥ
- ΒΟΥΔΙΣΜΟΣ

ISSN 1105-5120

Η εγκληματικότητα μέσω των Η/Υ

Από τον Έκδότη

ΝΕΑ ΑΚΡΟΠΟΛΗ
Βιβλιοθήκη Περικλής
ΕΛΛΑΣ

Mποίνοντας πια στον 21ο αιώνα, το περιοδικό Νέα Ακρόπολη έχει συμπληρώσει το 100ο στό τεύχος του. Πέρασαν 21 χρόνια, από το 1980 μεχρι σήμερα, μέσα στα οποία το περιοδικό μας εκδίδεται τακτικά χωρίς καμία διακοπή, σύμφωνα με τις καθορισμένες προθεσμίες για ένα τριμηνιαίο περιοδικό σαν αυτό. Και εκδόθηκαν 100 τεύχη, με τελευταίο αυτό που κρατάτε στα χέρια σας, γεμάτα πλούσιο φιλοσοφικό και πολιτιστικό περιεχόμενο, που αποσκοπεί, όπως και κάθε φιλοσοφική προσπάθεια, να έχει ένα διαχρονικό ενδιαφέρον, πέρα από παροδικές μόδες.

Το γεγονός ότι το περιοδικό μας έχει τριμηνιαίο χαρακτήρα δεν επηρεάζει όμως την επικαιρότητά του, γιατί ακόμα και σήμερα, άρθρα μας που είχαν δημοσιευθεί πριν 10, 15 ή και 20 χρόνια, εξακολουθούν να έχουν ενδιαφέρον και να είναι επίκαιρα. Κι αυτό συμβαίνει γιατί η Φιλοσοφία στον κλασικό τρόπο, όπως την αντιλαμβάνεται και την εφαρμόζει η Νέα Ακρόπολη, είναι πάντα επίκαιρη... γιατί είναι διαχρονική. Πέρα από τα ρούχα που φοράει ή τα μπχανήματα που xειρίζεται, ο άνθρωπος εξακολουθεί να έχει την ίδια επιθυμία: ν' αναζητά τη Σοφία και να βρίσκει απαντήσεις στα βασικά υπορειακά ερωτήματα: Ποιός είμαι; από που προέρχομαι; προς τα πού πηγαίνουμε; Αυτά και άλλα παρόμοια είναι βασικά ερωτήματα του ανθρώπου όλων των εποχών και όλων των πολιτισμών. Κι εξακολουθούν να είναι επίκαιρα και σήμερα. Αυτή είναι η ουσία της διαχρονικής ή άχρονης Φιλοσοφίας.

Το περιοδικό μας πάντα φιλοδοξούσε και φιλοδοξεί ν' ασχολείται μ' αυτήν τη διαχρονική φιλοσοφία, με τις βασικές ιδέες, γνώσεις και προβληματισμούς που ενέπνεαν και συνέχιζουν να εμπνέουν κάθε μορφή ανθρώπινης κοινωνίας και πολιτισμού. Τα ενδιαφέροντα της παροδικής μόδας αλλάζουν γρήγορα, σχεδόν από μήνα σε μήνα... αλλά τα ιδανικά και οι ιδέες που εμπνέουν την Ανθρώπινη Εξέλιξη δεν επηρεάζονται από τις μόδες και παραμένουν πάντα επίκαιρες. Τουλάχιστον μέχρι να βρεθούν και να εφαρμοστούν στην πράξη οι λύσεις που θα θέσουν οριστικά τέρμα στα διάφορα προβλήματα που μαστίζουν τις κοινωνίες, τους ανθρώπους και τη Φύση το τελευταίο αιώνα.

Γ' αυτά τα προβλήματα έχουμε μιλήσει πολλές φορές στις σελίδες αυτού του περιοδικού, αλλά και στις ομιλίες και τις διάφορες άλλες πολιτιστικές δραστηριότητες που διοργανώνει το Σωματείο μας σ' όλη την Ελλάδα και στον κόσμο. Σ' αυτά τα 21 χρόνια, έχουν επαληθευτεί πολλές προβλέψεις που γράφτηκαν σε κάποια από τα άρθρα μας σχετικά με τις εξελίξεις του κόσμου.

Το περιοδικό μας δεν φιλοδοξεί να συναγωνιστεί τις μεγάλες εμπορικές επιτυχίες, που πάντα θυσιάζουν την ποιότητα του περιεχομένου στο βαμό των φθηνών εκλαϊκεύσεων. Αυτές που ικανοποιούν ένστικτα και ματαιοδοξίες του γρήγορου κέρδους, πράγμα που στην περίπτωση ειδικά της εσωτερικής φιλοσοφίας είναι αρκετά επικίνδυνο, αφού ανοίγει την εύκολη παγίδα του τσαρλατανισμού και της εκμετάλλευσης της ευπιστίας μερικών ανθρώπων, που είναι πάντα έτοιμοι ν' ακούσουν αυτά που θέλουν, παρασυρμένοι από τις κατώτερες επιθυμίες τους για σεξ, χρήμα ή εξουσία, και όχι να έρθουν σ' επαφή με την πιο βαθιά γνώση.

Άλλωστε, αυτές οι γρήγορες εμπορικές επιτυχίες έρχονται και παρέχονται ανάλογα με τον άνεμο της μόδας της στιγμής. Σ' αυτά τα 21 χρόνια πολλά περιοδικά, φαινομενικά παρόμοια με το δικό μας, γεννήθηκαν και έκλεισαν χωρίς ν' αντέξουν. Εμείς αντέχαμε επειδή αγαπάμε τη φιλοσοφία και σεβόμαστε κάθε αλπιθινό αναζητητή της σοφίας, που έχει το δικαίωμα να διατηρεί την επαφή με μια τέτοια προσπάθεια σαν τη δική μας. Έτσι, με χαρά, μπορούμε να γιορτάζουμε αυτό το τεύχος αρ. 100 και να πούμε με υπερηφάνεια ότι αυτό είναι το πιο παλιό περιοδικό για τη Φιλοσοφία και τον Εσωτερισμό που κυκλοφορεί στην Ελληνική αγορά.

Χρόνια πολλά, τέυχος 100.

Η Διεύθυνση

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ

Εκδίδεται από τις:
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΝΕΑ ΑΚΡΟΠΟΛΗ

ΒΑΡΒΟΛΗ 3,
ΑΘΗΝΑ 11361
Τηλ. 8231301, Fax. 8810830
<http://www.nea-akropoli.gr>

ΕΤΟΣ 21ο, ΤΕΥΧΟΣ 100
ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2001

Εκδότης - Ιδιοκτήτης :

Γ.Α. Πλάνας

Διευθυντής Σύνταξης :

Γχρόνης

Υπεύθυνος Ύλης :

Κ. Δαικίδου

Ατελιέ:

Κ. Δαικίδου, I. Αληζώτη

Δημ. Σχέσεις - Διακίνηση :

Γ. Χρόνης

Μεταφράσεις :

Γ. Πλάνας, I. Μούστρη

Συνεργάτες:

Γ. Χαραλαμπόπουλος, Μ. Χιμένεζ, I. Μούστρη,
Γ. Τσιρώνης, Π. Μούστρης

Στοιχειοθεσία - Διόρθωση:

I. Αληζώτη

Εκτύπωση :

Μ. Κατίνας, Γ. Κολιάτσος

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Β Α

3 ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΟΥ ΕΚΔΟΤΗ

5 ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

6 INTERNET ΕΝΑΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΙΣΤΟΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

9 Η ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΜΕΣΩ ΤΩΝ Η/Υ

Οι υπολογιστές είναι ένα εργαλείο, που ανάλογα με τη χρήση του μπορεί να προσφέρει πολλά ή να δημιουργήσει πολλά προβλήματα

12 ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΕΣ ΑΡΜΟΝΙΕΣ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ

Για να κατανοήσεις το μυστήριο του Σύμπαντος, πρέπει να ερευνήσεις τα μυστικά του.

17 Ο ΑΡΙΘΜΟΣ 12

Ο συμβολισμός του αριθμού 12 στις διάφορες δρησκείες και μυθολογίες, μέχρι τις ημέρες μας.

23 ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΑΒΑΣΜΑ

24 ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΣ

25 Η ΝΕΑ ΑΚΡΟΠΟΛΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΣ

26 Η ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΑΤΖΕΝΤΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΑΚΡΟΠΟΛΗΣ

27 ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΖΑΝΟΣ

Αναφορά σ' αυτόν τον αγμαντικό πρωτοπόρο φιλόσοφο του 15ου αι.

30 ΣΠΟΡΟΙ ΣΟΦΙΑΣ

Λόγια μεγάλων ανθρώπων της σύγχρονης ιστορίας

31 Ο ΣΥΜΒΟΛΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΦΙΔΙΟΥ

33 Η ΤΕΧΝΗ ΣΤΗΝ KINA

Μια προσέγγιση στην τέχνη της Ανατολής, τόσο μυστηριώδους για τη Δύση και τους ανθρώπους της.

38 ΘΕΟΙ & ΣΥΜΒΟΛΑ ΣΕ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥΣ

Βουδισμός, Ά' μέρος

42 ΘΕΟΙ ΠΟΥ ΠΕΘΑΙΝΟΥΝ & ΑΝΑΣΤΑΙΝΟΝΤΑΙ ΤΗΝ ΑΝΟΙΞΗ

44 ΑΡΧΑΪΚΟ ΒΗΜΑ

45 ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

Το Internet & η Νέα Οικονομία

(New Economy)

του Γιώργου Τσιρώνη
roland@aurora.eexi.gr
<http://w4u.eexi.gr/~roland>

Tι είναι η Νέα Οικονομία (New Economy)

Νέα Οικονομία ονομάζουμε το σύνολο των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, που υλοποιούνται βασισμένες πάνω στην αμφιδρομη ψηφιακή επικοινωνία.

Οι δράσεις αυτές αξιοποιούν σε διαφορετικές αναλογίες τα χαρακτηριστικά της συσσώρευσης, της εξειδίκευσης και του αυτοματισμού, που είναι όροι και παράμετροι του φαινομένου αυτού της νέας (ψηφιακής) οικονομίας. Αποτελούν τρόπους με τους οποίους επικοινωνούν μεταξύ τους ίδιωτες με επιχειρήσεις, επιχειρήσεις με άλλες επιχειρήσεις και ίδιωτες με άλλους ίδιωτες, συνήθως μέσω του Internet.

Τα παραδείγματα που ακολουθούν θα μας βοηθήσουν να κατανοήσουμε καλύτερα αυτή τη νέα πραγματικότητα:

I. Συσσώρευση (Aggregation)

Ταχεία και εύκολη συγκέντρωση πληροφοριών ψηφιακού περιεχομένου. Χαρακτηριστικά παραδείγματα εφαρμογών της "συσσώρευσης" είναι τα ακόλουθα:

Portals Sites

Η συσσώρευση περιεχομένου από πολλές διαφορετικές πηγές και η παρουσίασή του μέσα σε ένα ενιαίο χώρο, αποτελεί τη βάση της λειτουργίας όλων των Portals.

Μόνο οι σύγχρονες επικοινωνιακές τεχνικές επιτρέπουν σ' ένα δημιουργό περιεχομένου από τη Βρετανία να παράγει έργο (π.χ. μετεωρολογικές προβλέψεις) το οποίο να ενσωματώνεται αυτόμata σ' ένα ελληνικό Portal.

Group buying models

Λειτουργούν με τη συγκέντρωση πολλών αγοραστών, οι οποίοι, χάρη στον μεγάλο αριθμό τους, διαπραγματεύονται σημαντικές εκπτώσεις από τους προμηθευτές

Αυτή η πρακτική ήταν γνωστή στο παρελθόν, αλλά μόνο χάρη στις νέες επικοινωνιακές τεχνικές έχει κάποιος τη δυνατότητα να συνεργαστεί με άλλους 500 ανθρώπους από όλο τον κόσμο (οι οποίοι ενδιαφέρονται π.χ για την ίδια φωτογραφική μηχανή) έτσι ώστε να επιτύχουν όλοι μαζί μια καλύτερη τιμή αγοράς.

Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα εφαρμογών αυτής της μορφής φαίνεται στο site <http://www.snowball.gr>

2. Εξειδίκευση

Είναι η δυνατότητα αναγνώρισης διαφορετικών ανθρώπων από ολόκληρο τον κόσμο ενδιαφέρονται για ένα πολύ συγκεκριμένο αντικείμενο και η ικανοποίηση των αναγκών τους όσο ιδιόμορφες και ιδιαίτερες και αν είναι αυτές. Χαρακτηριστικά παραδείγματα εφαρμογών της "εξειδίκευσης" είναι τα ακόλουθα:

Narrow casting

Το Internet είναι ένα «χωριό» με πληθυσμό **400 εκατομμύρια κατοίκους**. Μέσα σε αυτό το σύνολο ανθρώπων πιθανότατα υπάρχουν π.χ αρκετοί συλλέκτες κολλάρων για σκύλους, ή φανατικοί λάτρες του Origami (ιαπωνική χειροτεχνία από διπλωμένο και κομμένο χαρτί) ώστε να είναι οικονομικά βιώσιμη η δημιουργία ενός πλεκτρονικού καταστήματος ειδικά για τις ανάγκες τους.

Εδώ λοιπόν οι νέες δυνατότητες επικοινωνίας επιτρέπουν την εύρεση και «αξιοποίηση» μικρών ομάδων ανθρώπων οι οποίες μέχρι σήμερα ήταν τόσο διασπαρμένες σε ολόκληρο τον κόσμο ώστε κανεὶς δεν συνειδητοποιούσε την ύπαρξή τους.

Δωροοικονομία (Gift economy)

Η δωρεάν παροχή μέσω Internet μιας υπηρεσίας π.χ. πληροφορίες για εκδρομές στην Αρκαδία. Θα συγκεντρώσει κατά πλειοψηφία ανθρώπους οι οποίοι ενδιαφέρονται να ταξιδέψουν εκεί. Όταν συμβεί αυτό, είναι πλέον εύκολον η επιχειρηματική αξιοποίηση του συγκεντρωμένου πληθυσμού για την παροχή επιπρόσθετων (επί πληρωμή αυτή τη φορά) υπηρεσιών. Για παράδειγμα, στην περίπτωση της Αρκαδίας, ένα web site με παρόμοιες πληροφορίες μπορεί να προσφέρει στους επισκέπτες του κρατήσεις εισιτηρίων, ενοικιάσεις δωματίων κ.λπ. (e-commerce) ή να τους παραπέμπει σε

άλλους χώρους όπου παρέχονται αυτές οι υπηρεσίες και να λαμβάνει ποσοστό επί δισ. πωλήσεων πραγματοποιήθηκαν κατόπιν δικής του παραπομπής (affiliation).

3. Αυτοματισμοί

Η αυτόματη επικοινωνία και η συνεχής παρακολούθηση ενός χώρου με σκοπό την ενημέρωση κάθε ενδιαφερόμενου μόνο όταν πραγματοποιηθούν εξελίξεις που τον αφορούν άμεσα. Χαρακτηριστικά παραδείγματα εφαρμογών των "αυτοματισμών" είναι τα ακόλουθα:

Πρόθεση Αγοράς (Reverse auctions)

Ο ενδιαφερόμενος (ιδιώτης ή επιχείρηση) δηλώνει σε ειδικό χώρο ποιες είναι οι ανάγκες του, συγκεντρώνει αυτόματα προσφορές και τις αξιολογεί μόνο τη χρονική στιγμή που τον εξυπηρετεί καλύτερα. Αυτόματη δόμως μπορεί να είναι ακόμη και η υποβολή των προσφορών, αν ο πωλητής ασχολείται με προϊόντα για τα οποία υπάρχει μεγάλος αριθμός "αγγελιών ζήτησης".

Στο ίδιο μοντέλο λειτουργούν και τα e-marketplaces τα οποία αποτελούν μια πιο περίπλοκη παραλλαγή αυτής της δραστηριότητας (συμπεριλαμβάνουν επίσης Online communities, βιβλιοθήκες πληροφόρων κ.λπ.).

Ηλεκτρονικά καταστήματα (e-shops)
Ανοικτά όλο το 24ωρο και προσβάσιμα από ολόκληρο τον κόσμο αποτελούν την βάση του πλεκτρονικού εμπορίου. Αν και ο όρος e-shop παραπέμπει σε καταναλωτικά προϊόντα, το ίδιο ουσιαστικά μοντέλο (αν και με πολύ πιο περίπλοκη υλοποίηση) εφαρμόζεται και στην περίπτωση εμπορικών συναλλαγών μεταξύ επιχειρήσεων (π.χ. e-procurement).

Συμπεράσματα

Το σημαντικότερο χαρακτηριστικό της νέας (Ψηφιακής) οικονομίας είναι ο συνδυασμός Η/Υ και αμφίδρομης επικοινωνίας (ο χρήστης δεν λαμβάνει μόνο, αλλά και στέλνει μηνύματα), για επιχειρηματικούς σκοπούς.

Όπως φανερώνουν τα παραπάνω παραδείγματα, υπάρχουν πολλοί τρόποι για να αξιοποιηθεί αυτό το γεγονός ενώ νέες τεχνολογίες μαζί με ανορθόδοξες ιδέες εμφανίζονται καθημερινά στο προσκήνιο, αλλάζοντας τα δεδομένα, απαξιώνοντας το παρελθόν και δημιουργώντας απρόσμενες ευκαιρίες για το αύριο.

σερφάροντας στο

i n t e

[http://
www.ivillage.com/](http://www.ivillage.com/)

Eva portal site που συνδυάζει την ενημέρωση με τη διασκέδαση.

Οι ποικίλες κατηγορίες του καλύπτουν θέματα που απασχολούν κυρίως τις γυναίκες.

[http://
www.iatiki.gr/](http://www.iatiki.gr/)

To IATRIKH.GR είναι ο μόνος ανεξάρτητος χώρος δημοσίευσης της πλούσιας ελληνικής ιατρικής επιστημονικής παραγωγής & παράλληλα ο ενημερωμένος οδηγός σας στο internet. Φιλοδοξία του είναι να γίνει ο χώρος συνάντησης όλων των ελλήνων ιατρών στον κυβερνοχώρο. Ενημερώθετε για τις διακρίσεις που έχει λάβει το site.

[http://
www.gamersdepot.com/
guides/systems/
high_end/001.htm](http://www.gamersdepot.com/guides/systems/high_end/001.htm)

Εδώ θα βρείτε ό,τι εξάρτημα σας χρειάζεται για να φτιάξετε το Καλύτερο Μπλάνημα (PC) με την αιχμή της τεχνολογίας του σήμερα. Μπτρικές, δίσκους, κάρτες και άλλα πολλά που εμφανίζονται σήμερα στη διεθνή αγορά.

Αν θέλετε να δείτε τι πρέπει να περιέχει το καλύτερο μπλάνημα που θα σας χαρίσει άπειρες ώρες ευχαρίστησης, χωρίς να έχετε την εντύπωση ότι δώσατε μια περιουσία, τότε περάστε μια βόλτα από την διεύθυνση αυτή και θα δείτε...

[http://
www.periodiko.gr/](http://www.periodiko.gr/)
Ένα πολύ καλό online περιοδικό για τον κόσμο των πλεκτρονικών υπολογιστών, περιέχει πολλές ειδήσεις και πληροφορίες καθώς και ένα πλούσιο οδηγό αγοράς. Οποιος το διαβάζει είναι πάντα καλά ενημερωμένος.

του Γιώργου Τσιρώνη

roland@aurora.eexi.gr
<http://w4u.eexi.gr/~roland>

[http://
www.wineaccess.com/
pvt/my-wineaccess.tcl](http://www.wineaccess.com/pvt/my-wineaccess.tcl)

Σε αυτό το site θα ξαναγνωρίσετε στο μαγικό κόσμο του κρασιού. Θα ταξιδεψετε σε όλα τα μέρη του κόσμου και θα

γνωρίσετε τις τοπικές ποικιλίες, ενώ θα μάθετε πώς να επιλέγετε το κρασί που ταιριάζει σε κάθε περίσταση.

Aντίθετα σ' ό,τι ίσως πιστεύεται, ο υπολογιστής δεν είναι μία μηχανή που εφευρέθηκε στον 20ο αι. Οι βασικές αρχές του ήταν γνωστές και χρησιμοποιούνταν από τους υψηλούς πολιτισμούς πριν χιλιετρίδες. Περίπλοκα μηχανήματα συνήθως σκεπασμένα με μυστήριο. Τα χρησιμοποιούσαν στην αρχαία Αίγυπτο, στην Κίνα και ίσως στην εποχή των Τολτέκα-Μάγια της Αμερικής.

Αυτό που προκάλεσε την τρομακτική ακμή αυτών των μηχανημάτων ήταν η αντικατάσταση των αυστηρά μηχανικών μέσων από την πληροφορική και πρόσφατα, από τα μικροσκοπικά τυποποιημένα κυκλώματα. Με την εφαρμογή στη βιομηχανία αυτών των εφευρέσεων, συνδιασμένων με τα λεγόμενα «βιομηχανικό ρομπότ», τις αλυσίδες μοντάζ που αρχικώς εφαρμόζονταν στη σύνδεση των πλοίων στην Καρχηδόνια και των όπλων στην Ρώμη, εγκατέλειψαν τους ανθρώπινους κειρισμούς. Ταυτόχρονα αυξήθηκε η ανεργία σε εκατομμύρια ανθρώπους.

«Η κοινωνία της κατανάλωσης» βασισμένη σε προϊόντα όλο και πιο εύθραυστα (και που φθείρονται εύκολα) δεν μπορούσε να έχει φθάσει στα σημερινά ύψη αν εξαρτούνταν εντελώς από μία κοινωνία όπου οι απεργίες και οι εργατικές συγκρούσεις ενθαρρύνονταν μόνο από τις πολιτικές ουτοπίες του 19ου και του 20ου αι. αλλά από την ωμή πραγματικότητα ότι η δημογραφική αύξηση χωρίς σύστημα μας έχει ξεφύγει από τα χέρια και προαναγγέλει καταστροφές σε σύντομο χρονικό διάστημα. Η εκθαμβωτική εισβολή αυτών που σήμερα ονομάζουμε «κομπιούτερς» έχει κατασκευάσει τη δική της μυθολογία μέσα σε μία πορεία αυτοκτονίας προς ένα κόσμο εντελώς απάνθρωπο. Αυτό έχει κάνει τους «μπ μυμένους» στον προγραμματισμό των υπολογιστών να ξεχάσουν ότι, στο έσχατο νόημα, πάντα ο άνθρωπος κρύβεται από πίσω. Αν και τα μεγαλύτερα και τα καλύτερα απ' αυτά τα «τέρατα» μπορούν να κάνουν έξυπνες εκτελέσεις ή νοημονες δράσεις μη προβλεπόμενες, όμως πάντα ο άνθρωπος είναι αυτός που τα χειρίζεται με τις επιτυχίες και τα λάθη του. Η σχετική διεύρυνση των γνώσεων πάνω σ' αυτούς τους τομείς έχει ανοίξει πέρασμα πάνω σ' ένα είδος εγκληματικότητας που έπιβεβαιώνει την πελώρια θική κρίση που ζούμε: είναι το έγκλημα μέσα από την πληροφορική και τους υπολογιστές. Οι πληροφορικές απάτες έχουν ταξινομηθεί βασικά σε 20 διαφορετικές μορφές:

ΚΛΟΠΗ ΧΡΗΜΑΤΩΝ: επιταγές που

Η Εγκληματικότητα

Μέσω των

Ηλεκτρονικών

Υπολογιστών

J.A. Livraga
Ιδρυτής της Νέας Ακρόπολης
στον κόσμο

υγραέριο, τηλέφωνο, πλεκτρικό ρεύμα κ.λ.π.)

ΚΛΟΠΗ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ ΑΞΙΩΝ

ΚΛΟΠΗ «SOFTWEAR»: πώληση παράνομων αντίγραφων προγραμμάτων.

βγαίνουν με υπολογιστή για να πληρώσουν πιστωτές (ψεύτικες επιταγές ή επιταγές πελατών).

ΚΛΟΠΗ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ: χειρισμός μηχανοποιημένων συστημάτων ελέγχου των καταγραμμένων περιουσιακών στοιχείων για να γράψουν ψεύτικα έσοδα και έξοδα.

ΚΛΟΠΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ: χειρισμός συστημάτων καταγραφής, καταμέτρησης αποδείξεων και ακολούθησης εισπράξεων (νερό,

ΚΛΟΠΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ: βιομηχανική πληροφορική κατασκοπεία.

«DATA DIDDLING»: εισαγωγή ψεύτικων δεδομένων για να κειριστούν μεταβιβάσεις εισόδου του υπολογιστή και να προκαλέσουν ψεύτικες κινήσεις.

«TROGAN HORSE»: εισαγωγή σ'ένα πρόγραμμα καθημερινής χρήσης εντολών για να δράσει με λανθασμένο τρόπο (να αυξήσει το ποσό ενός μισθού καταλόγου ή να στείλει αποστολές σε φανταστικούς και ψεύτικους λογαριασμούς).

«ROYNDING DODLOUN»:

είναι η τεχνική να κόψει το «λουκάνικο» δηλ. να αφαιρεθούν χρήματα από μεγάλους λογαριασμούς πάλι με μικρές ποσότητες για να τους μεταβιβάσουν σε φανταστικούς λογαριασμούς.

«SUPER ZAPPING»: παράνομη χρήση ενός προγράμματος για να σβήσει, να μεταλλάξει, να αντιγράψει, να εισάγει, να χρησιμοποιήσει τα δεδομένα που έχουν αποθηκευτεί στον υπολογιστή.

«TRAPS DOORS»: ή με ψεύτικες πόρτες «Πόρτες» εισόδους σε προγράμματα που χρησιμοποιούνται προσωρινά για ελέγχους και που δεν σβήνονται μετά, δηλ. που μπορούν να χρησιμοποιηθούν ξανά με άλλους σκοπούς.

«LOGIC BOMBS»: είναι μορφή σαμποτάζ μέσα από λογικές βόμβες «χρόνου» (εντολές μη εξουσιοδοτημένες

**Η ΑΙΓΑΙΝΕΣ
ΠΡΟΟΔΟΣ**

G.A.LIVRAGA, Ισρυτή
του Πολιτιστικού Κέντρου
Νέα Ακρόπολη.

«Η Ευτυχία δε ρίζωνει στο να έχουμε περισσότερα αλλά στο να χρησιμοποιούμε και να αρκούμαστε σ' αυτά που έχουμε» Στωικό ρητό. Πρόοδος σημαίνει απλώς να πηγαίνει κανείς προς τα εμπρός στην οδό. Είναι όμως απάτη των αισθήσεων, μεθυσμένων από ελπίδα, το να υποθέσουμε ότι κάθε πρόοδος είναι συνώνυμη με την επιτυχία, τη βελτίωση και τη χαρά. Η αριθμητική πρόοδος του 1.2.3.4 κλπ. δε δείχνει ότι το 2 είναι καλύτερο από το 1. Αν ανθρωποποιήσουμε τη διαδικασία, είναι φανερό ότι όλα θα εξαρτηθούν από την ποιότητα κι όχι από την ποσότητα. Από τη φιλοσοφική παρατήρηση της Φύσης συμπεραίνουμε λογικά ότι η πρόοδος πρέπει να είναι αρμονική, οικολογική, ολότελη, αν θέλουμε να είναι πραγματικά θετική. Κι επίσης έχουν γιατί, αν κάποιος προχωρούσε πάντα σε ευθεία γραμμή προς ένα τοίχο χωρίς να δει πρώτα πού βρίσκεται πάρτα, θα έσπαγε τα μούτρα του χωρίς να καταφέρει να συνεχίσει. Το σταμάτημα κι ακόμα το να γυρίσουμε πίσω, πάνω στα ίδια μας τα βήματα, αν υπαγορεύεται από τη σοφία, θα μας δώσει περισσότερη τελειότητα από το να προχωράμε στα τυφλά, γιατί η ζωή είναι ένα είδος λαβύρινθου, όπου αξίζει πιο πολύ η προφύλαξη και η φρόντηση από το πάθος.

που θα ενεργοποιηθούν αφού περάσει ένα λίγο-πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα).

«ASYNCRONOUS ATTACKS»:

ασυγχρονικές επιθέσεις που επιτρέπουν τον χειρισμό του συστήματος ανάμεσα σε δύο σημεία διάσωσης του λειτουργικού προγράμματος.

«SCAVENGING»:

πληροφοριών (υπότυπο πληροφορίας) που έχουν μείνει στη μνήμη ή σε μεταλλικές βάσεις ή δίσκους.

«DATE LEAKAGE»:

μη εξουσιοδοτημένη αποκάλυψη μυστικών δεδομένων.

«PIGGYBANKING AND

IMPERSONISHON»: μη εξουσιοδοτημένη είσοδος σε περιορισμένους τομείς πληροφορίας εμπειρέχοντας μυστικά κλειδιά ερμηνείας που ταυτόχρονα μπορούν να ανοίξουν άλλες εισόδους.

«SIMOLISHON ANMONDELIN»:

σχεδιασμός και προσποίηση ενός εγκλήματος που προς στιγμή δεν υπάρχει.

«HACKERS»: ερασιτέχνες που μπαίνουν στα δίκτυα πληροφοριών εταιριών, μερικές φορές από «σπορ» και άλλες φορές αναζητώντας κέρδος ή κυνηγώντας εκβιασμούς.

Παρ'όλες τις μελέτες που έχουν γίνει και τα πελώρια οικονομικά έξοδα με σκοπό να σταματήσουν αυτά τα εγκλήματα, είναι πολύ δύσκολο γιατί οι στατιστικές αποδεικνύουν ότι το 70% των περιπτώσεων που έχουν εντοπιστεί γίνονται από τους ίδιους τους τεχνικούς που είναι υπεύθυνοι για τα μηχανήματα αυτά. οι οποίοι βέβαια λογαριάζουν με απέραντες λύσεις και μέσα για να καλύπτουν τον εαυτό τους, ή να αποσύρονται εγκαίρως χωρίς να αφήνουν κανένα ίχνος ή νομική απόδειξη αρκετή για μια ποινική καταδίκη ή τιμωρία. Επίσης υπάρχει μεγάλο ποσοστό από πελάτες ή από χειριστές ή μη τεχνικούς οι οποίοι, μέσα από

τα συστήματα, πετυχαίνουν κατά κάποιο τρόπο μικρές αλλά πολυάριθμες κλοπές. Πριν μερικά χρόνια, στο Λος Άντζελες, ένας χειριστής κομπιούτερ απλώς είχε καταφέρει να του στέλνει ο υπολογιστής δωρεάν την εφημερίδα στο σπίτι του για όλη του τη ζωή και το πράγμα αποκαλύφθηκε όταν από βλάβη της μηχανής η μονοκατοικία θάφτηκε κυριολεκτικά από περίπου 25.000 αντίτυπα που είχε ξεφορτώσει -μέσα σε γέλια και τρομερή έκπληξη- ένα μεγάλο φορτηγό της εφημερίδας.

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΕΣ ΑΡΜΟΝΙΕΣ ΤΟΥ ΣΥΜΠΛΗΓΟΥ

Γ. Α. Πλάνας
Ιδρυτής & Διευθυντής
της Νέας Ακρόπολης
στην Ελλάδα

“Δεν μπορεί να μελετήσει κανείς τη θαυμάσια πλειτρομαγνητική θεωρία του φωτός του Μάξουελ χωρίς να έχει το συναίσθημα ότι μια ειδική ζωή και μια ιδιαίτερη διάνοια βρίσκονται μέσα στους μαθηματικούς τύπους, σαν να είναι πιο έξυπνοι από μας, ακόμα περισσότερο κι από τον εφευρέτη τους”.

H.HERTZ

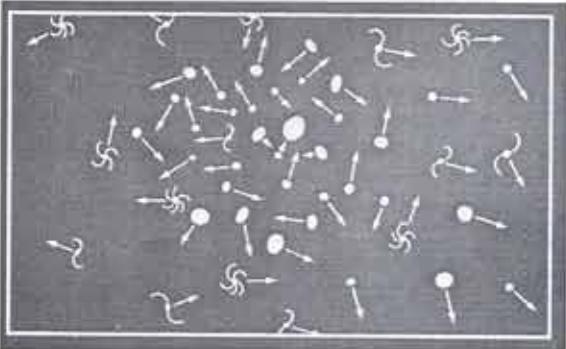
Aπό τη μακρινή αρχαιότητα ο άνθρωπος έχει προσπαθήσει να λύσει το μυστήριο της Ύπαρξης. Μέσα από την έκπληξη που προκαλεί το εξωτερικό Σύμπαν και ο εσωτερικός του μικρόκοσμος, ο άνθρωπος έχει προσπαθήσει να βρει το κλειδί που εξηγεί το Μυστήριο, να βρει το Κέντρο όπου ενώνονται το Άπειρο και το ιερό Σημείο γνώσης, είτε μέσα στον άνθρωπο τον ίδιο είτε μέσα στην ίδια την καρδιά του Κέντρου του γαλαξία. Ο ανθρώπινος Νοῦς έχει προσπαθήσει να κατακτήσει και να ξεπεράσει τους περιορισμούς του Χρόνου και του Χώρου, της Θέσης και της Ροής, για να βρει Γυμνό το Μυστήριο του Οντος. Φιλοσοφίες, Θρησκείες, Εσωτερισμοί, Επιστήμες έχουν εξερευνήσει τους Δρόμους προς τα μέσα και προς τα έξω.

Όμως, από παλιά, υπάρχει ένα κοινό σημείο που, αν δεν είναι, τουλάχιστον πλησιάζει να είναι η Καρδιά του ίδιου του Μυστηρίου: ο **Αριθμός**. Παντού και πάντα ο Αριθμός. Θρησκείες, Φιλοσοφίες, Επιστήμες, άνθρωποι και άστρα, κρύσταλλα και γαλαξίες, άτομα και πλιοι βυθίζονται στον Αριθμό. Ο Πυθαγόρας, ο Ιερέας των Αριθμών στη Δύση, υπήρξε απλά ο εκλαϊκευτής μιας αρχαίας Σοφίας που έκριψε τα Μυστικά της στους Ναούς των Παλαιών Πολιτισμών, των οποίων μονάχα τα ίχνη γνωρίζουμε. Ας μην υποτιμούμε τίποτα. Όποιος υποτιμά κλείνει την πόρτα στη Γνώση. Ας αναζητούμε. Ακόμα και μέσα σ' ένα κόκκο άμμου κρύβονται ολόκληροι Κόσμοι.

Υπάρχουν αναλογίες και μαθηματικές αρμονίες που ρυθμίζουν το Σύμπαν, από το απειροελάχιστο ως το άπειρο, από τα ατομικά υποσωματίδια ως τους Γαλαξίες. Αυτές οι αναλογικές σχέσεις, φτιαγμένες από μαθηματική ομορφιά, δεν μπορούν να είναι καρπός της τύχης αλλά, αντίθετα, μιας παγκόσμιας Υπερ-Διάνοιας που λειτουργεί ανάμεσα στους Αριθμούς. Το Σύμπαν δεν παιζει ζάρια, δεν είναι τυχαίο. Υπάρχει κάτι σαν μία Διάνοια που το έχει φτιάξει, που το έχει σκεφτεί με βάση μαθηματικές Ιδέες, που ακόμα κι ο πιο έξυπνος μαθηματικός δε θα μπορούσε να συλλάβει. Αυτόν το Συμπαντικό Αρχιτέκτονα τον έλεγαν Θεό. Πρώτη Αιτία. Πνεύμα του Κόσμου κλπ. στα παλιά χρόνια. Άλλα, πέρα από τα διάφορα ονόματα, το βέβαιο είναι πως κάτι υπάρχει που οργανώνει φοβερά έξυπνα και όμορφα την ύλη, και δεν είναι η τύχη ούτε η ίδια η Έλη αλλά μία Αόρατη Διάνοια που είναι πιο πέρα απ' την επιφάνεια των πραγμάτων. Είναι αόρατη, άυλη, δηλαδή πνευματική.

αλλά τα ίχνη της φαίνονται, όταν έχει κανείς τα μάτια του ανοιχτά και ψάχνει με πραγματική εσωτερική ελευθερία. Ποια είναι αυτά τα ίχνη; Ας δούμε μερικά παραδείγματα.

Υπάρχουν δύο ποικιλίες μονάδων που επιτρέπουν να μετρήσει κανείς τα πλεκτρομαγνητικά φαινόμενα: το ένα από αυτά τα δύο συστήματα είναι βασισμένο στον πλεκτρισμό και το άλλο στο μαγνητισμό. Συσχετίζονται με τον αριθμό $3 \cdot 10^{10}$. Το 1857 ο φυσικός Κιρτσόφ κατάλαβε ότι αυτή η σχέση είναι ακριβώς η ταχύτητα του φωτός σε εκατοστά/δευτερόλεπτο. Επρεπε να υπάρχει κάποιος λόγος γι' αυτή τη σύμπτωση. Ο Ρέμιαν είπε πως δεν μπορούσε να είναι μία τυχαία σύμπτωση. Χρόνια αργότερα, αυτή η ανακάλυψη μαζί με τις έρευνες του Μάξιγουελ οδήγησαν τον Αίνσταϊν στον πασίγνωστο τύπο του $E=MC^2$, που έσπασε τους φραγμούς της σχετικής σκέψης για το χρόνο και το χώρο. Υπάρχει μία αρμονική σχέση μεταξύ της ταχύτητας του φωτός και του πλεκτρομαγνητισμού. Η ενέργεια εμφανίζεται με διάφορες μορφές κι εκφράζεται ανάμεσα σε αναλογίες τέλεια

οργανωμένες. Οπως είπε ο Πυθαγόρας εδώ και 2.600 χρόνια, ο Θεός είναι Αριθμός... κι ο Θεός δε μας κοροϊδεύει. Άλλη μία σύμπτωση ανακαλύφθηκε το 1885, όταν ο φυσικός Βάλμερ έδειξε ότι τα μήκη κύματος των διαφορετικών εκπομπών φωτός από το άτομο Υδρογόνου αντιστοιχούσαν με μία απλή αριθμητική σειρά. Αργότερα ο Ν. Μπορ, ο Ντιράκ κι ο Πάουλι Βρήκαν την εξήγηση στη θεωρία των "κβάντα" και πάλι ήταν παρούσα στην ύλη μία "φυσική" διανοητική τάξη και αρμονία, που θα μπορούσε να τη σκεφτεί μόνο ένα Υπερ-έξυπνο Ον. Ο Πλάτωνας μάς μίλισε για τα Κανονικά Στερεά σαν κλειδιά της Δομής του Κόσμου. Για τους αρχαίους φιλοσόφους τα λεγόμενα "Παιχνίδια του Διονύσου", δηλ. τα πλατωνικά στερεά, έκρυψαν τα Μυστήρια της Δημιουργίας. Και δεν είναι φαντασίες γέρων τρελών.

Ας δούμε ένα παράδειγμα. Ο χαρακτηριστικός αριθμός των ιδιοτήτων του Οκταέδρου είναι 108: ο σημαντικός αριθμός του

Εικοσαέδρου είναι 1728. Αν προσθέσουμε τους δύο αυτούς αριθμούς έχουμε το 1836. Τι είναι όμως 1836: Είναι η σχέση μεταξύ της μάζας του πρωτονίου κι αυτής του πλεκτρονίου! Δηλαδή αυτή η σχέση ανάμεσα στον αρνητικό και το θετικό πλεκτρισμό (ο αρνητικός εμφανίζεται σαν πλεκτρόνιο κι ο θετικός σαν πρωτόνιο), που είναι ένα από τα κλειδιά της δομής του Σύμπαντος, βρίσκεται κρυμμένη μέσα στις αναλογίες των δύο αυτών πλατωνικών στερεών!

Μήπως οι γεωμετρικές μορφές κρύβουν τα κλειδιά του Μυστηρίου του Σύμπαντος; Πού βρίσκονται λοιπόν οι άχρηστες φαντασίες των αρχαίων φιλοσόφων; Ο Δρ. Ιρβίν Γκουντ του Πανεπιστημίου της PRINCETON στις ΗΠΑ έχει ανακαλύψει ότι οι χαρακτηριστικοί αριθμοί των μαζών των υποσωματιδίων του ατόμου ρυθμίζονται από μία απλή μαθηματική αναλογία. Οι αριθμοί δεν πάνε στα τυφλά, η δομή της ύλης δεν είναι τυχαία... φαίνεται πως υπάρχει κάτι σαν αόρατο δάχτυλο που οργανώνει τα πάντα σύμφωνα με μαθηματικούς Νόμους...

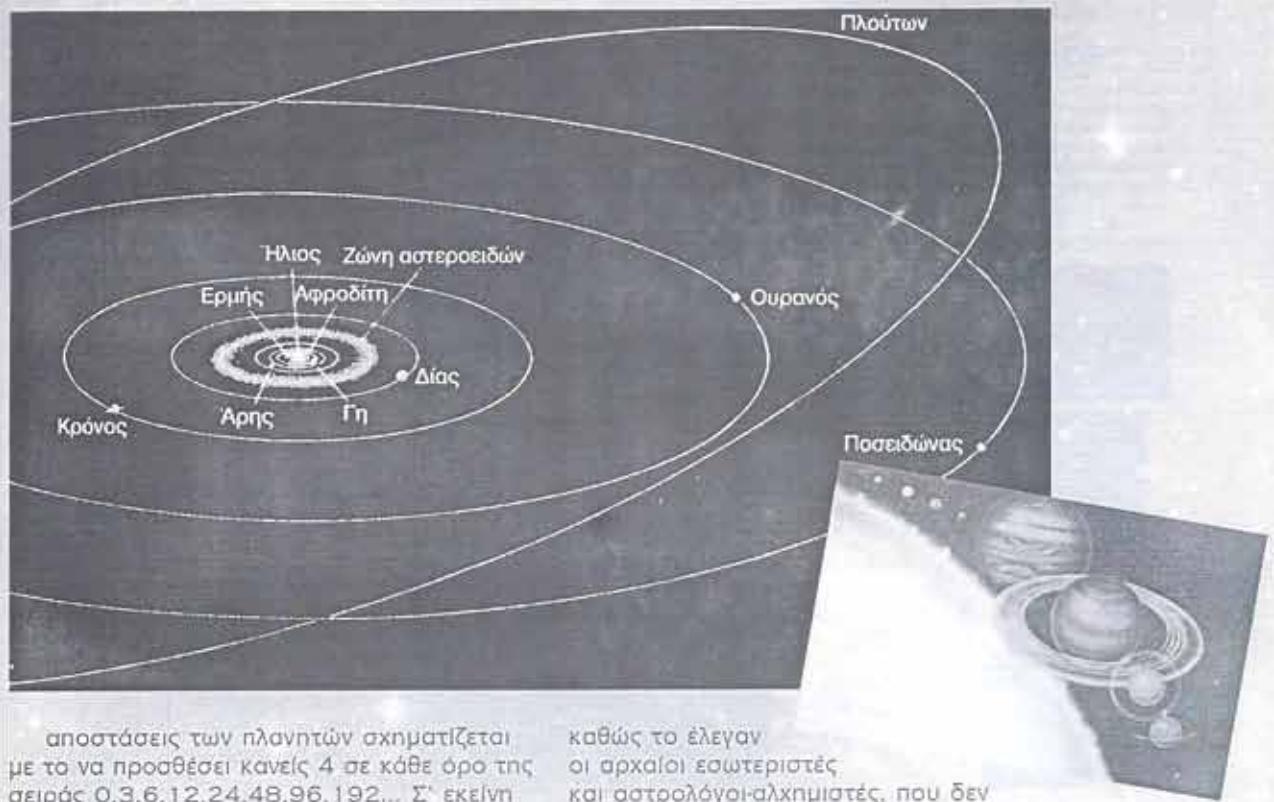
μία Διάνοια που εκφράζεται μέσα από ωραίες εξισώσεις, μία Διάνοια που δεν είναι ανθρώπινη...

Άλλη μία τρομερή αναλογία που ίσως μεταδίδει την ουσία του μυστηρίου της Φύσης και αποκαλύπτει το μυστικό του Παγκόσμιου Μαθηματικού, που είναι αυτό που λέμε Θεός είναι η σχέση ανάμεσα στην πλεκτροστατική δύναμη που υπάρχει μεταξύ δύο πλεκτρονίων και στην ελεκτρική δύναμη της βαρύτητας. Είναι η μοναδική γνωστή σταθερή που ενώνει το μακρόκοσμο με το μικρόκοσμο. Η πλεκτροστατική δύναμη είναι απωτική και είναι υπεύθυνη για τη χρεία και τη βιολογία, η δύναμη της βαρύτητας, έλξης, λειτουργεί στο σχηματισμό των πλανητών, των αστρων και των γαλαξιών. Η σχέση μεταξύ τους είναι θεμελιώδης κι εκφράζεται σαν $4.17 \cdot 10^{42}$. Άλλα από την άλλη μεριά, οι βασικότεροι αριθμοί που ρυθμίζουν τη Φύση στο θεμελιώδη τρόπο λειτουργίας της, που είναι ο αριθμός "π" (εκφράζει τη

σχέση ανάμεσα στη διάμετρο και την περιφέρεια του κύκλου), ο αριθμός ε (βάση των νευερίων λογαρίθμων που ρυθμίζουν την εκθετική σύγκριση των ζωντανών όντων) και ο αριθμός 137 (που χαρακτηρίζει τη σταθερά της λεπτής δομής της ύλης στη θεωρία των φωτεινών φασμάτων και είναι κλειδί της ίδιας της θεωρίας αυτής) σ' ένα ορισμένο συνδυασμό εκφράζουν με πολύ μεγάλη προσέγγιση την ίδια την αναλογία με την οποία μεταξύ των δύο βασικών δυνάμεων της έλξης και του πλεκτροστατισμού, δηλαδή $2^{137} \cdot e \cdot \pi = 1.14 \cdot 10^{42}$. Η πιθανότητα να οφείλεται στην τύχη αυτή η θαυμάσια μαθηματική αναλογία κοσμικής Αρμονίας είναι μία στις 10^{42} , δηλαδή σχεδόν μηδενική.

Τέλος, έχουμε το Νόμο του Μπόντε, ενός σοφού που το 1747 "ανακάλυψε" μία απλή γεωμετρική πρόοδο που ρυθμίζει τις αποστάσεις των πλανητών από τον ήλιο. Έτσι εμφανίστηκε μία διανοητική σκοπιμότητα στην τοποθέτηση των πλανητών που δεν οφείλοταν στην τύχη αλλά σε μία μαθηματική αρμονία, προϊόν μιας Παγκόσμιας Διάνοιας. Αυτός ο νόμος του

Μ' αυτά που έχουμε δει φαίνεται καθαρά ότι υπάρχει πραγματικά κάτι σαν Κοσμική Διάνοια που ρυθμίζει κι οργανώνει την πλατωνική μπούμε, μαζί με τους πιο σωτεριστές φιλοσόφους, αυτή τη Σύμπαν είναι η Σκέψη της οποίας Υπέρ-Διάνοιας που λέγεται Θεός".

αποστάσεις των πλανητών σχηματίζεται με το να προσθέσει κανεὶς 4 σε κάθε όρο της σειράς 0, 3, 6, 12, 24, 48, 96, 192... Σ' εκείνη την εποχή ακόμα δεν είχε ανακαλυφθεί ότι μεταξύ του Άρη και του Δία υπάρχει μία ζώνη αστεροειδών σαν κατάλοιπα της έκρηξης ενός παλαιού πλανήτη. Όμως, στον τύπο του Μπόντε υπάρχει μία κενή θέση ακριβώς σ' αυτή την απόσταση, δηλαδή στον αριθμό της αποστάσεως δεγκάντης ο ορατός πλανήτης. Ας δούμε την πρόοδο.

Ερμῆς	$4+0=4$
Αφροδίτη	$4+3=7$
Γη	$4+6=10$
Άρης	$4+12=16$
(Ζώνη των αστεροειδών)	$4+24=28$
Δίας	$4+48=52$
Κρόνος	$4+96=100$
Ουρανός	$4+192=196$

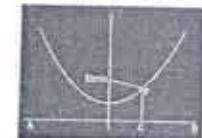
Παίρνοντας την απόσταση Γη-Ηλιου σα Μονάδα (διαιρώντας τα ποσά διά 10, κι έτσι η Γη γίνεται μονάδα, $10:10=1$), δηλαδή $1=149\times 10$ Κμ., βγαίνουν εύκολα οι άλλες αποστάσεις πολλαπλασιάζοντας αυτήν σε χιλιόμετρα επί την αναλογική στη σειρά της προόδου. Για τους πλανήτες που βρίσκονται πέρα από τον Ουρανό δεν ισχύει ο νόμος, κάτιού που δείχνει ότι από λειτουργικής απόψης δεν είναι όπως οι άλλοι πλανήτες.

καθώς το έλεγαν οι αρχαίοι εσωτεριστές και αστρολόγοι-αλχημιστές, που δεν έβαλαν τέτοιούς πλανήτες στους υπολογισμούς τους, παρόλο που είχαν γνώση για την υπαρξή τους, όπως φαίνεται σε αρχαίες αιγυπτιακές, σουμεριακές, αμερικανικές κλπ. γραφές. Πιο θαυμάσιο ακόμα είναι ότι, αν συνεχίσουμε την πρόοδο με αρνητικούς αριθμούς, δηλαδή κάνουμε τον υπολογισμό $4+(-3)$, τότε βγαίνει η απόσταση που υπάρχει από τον ήλιο ως τον πρόσφατα ανακαλυμμένο μαθηματικά πλανήτη που βρίσκεται πριν από τον Ερμῆ. Μ' αυτά που έχουμε δει φαίνεται καθαρά ότι υπάρχει πραγματικά κάτι σαν Κοσμική Διάνοια που ρυθμίζει κι αργανώνει τα πάντα. Και πραγματικά μπορούμε να πούμε, μαζί με τους αρχαίους εσωτεριστές φιλοσόφους, ότι το Σύμπαν είναι η Σκέψη μιας Υπερ-Διάνοιας που λέγεται "Θεός". Μια φορά ρώτησαν την Ε.Π.Μπλαβάτσκου γιατί δεν πίστευε ότι ο κόσμος δημιουργήθηκε τυχαία και όχι από μία Θεία Διάνοια. Εκείνη απάντησε ότι θα το πίστευε, αν της αποδείκνυε κανεὶς ότι, αφού πετιόνταν στον αέρα διάφορα κομμάτια από μέταλλο, ξύλο, κλπ., θα έπεφταν. σχηματίζοντας ένα όργανο που θα έπαιζε μουσική του Μπαχ χωρίς κανεὶς να επιπρεάσει την πτώση τους.

Και πράγματι, βλέποντας ένα Σύμπαν όπου όλα τα πράγματα βρίσκονται σε τόσο φοβερή αρμονία κι όπου υπάρχουν τόσο θαυμάσιες και εξυπνές μαθηματικές σχέσεις κι αναλογίες, δεν είναι δυνατόν να σκεφτεί κανεὶς πως δεν υπάρχει Κάτι ή Κάποιος που

Επίλειψη πως, ουσιαστικά, αύτοι οι φράγματα είναι κανόπεια, καθώς πλέονται γύρω από το Πλανήτη, σίμω, μαζί με την τάσης τους. Οι άλλες είναι οι κάλαμοι, η περιβολή και η περιβολή. Επερχόνται πολλούς αριθμούς καταλληλά από επίπεδα. Αυτό αφοράς δεσμούς το διάκριτο σύγχρονο ή γεωμετρικό γύρων της παραβολής, της έλλειψης και της υπερβολής καθώς και τις αναλογίες εξόπλισης πους έχουν να είναι.

Όσοι οργανώνεται κλημεντίνες είναι οι γραμμές των πλανητών της εδάφης.

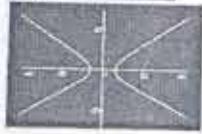
Παραβολή

$\psi = a\chi^2 + B$

Κύκλος

$\chi^2 + \psi^2 = R^2$

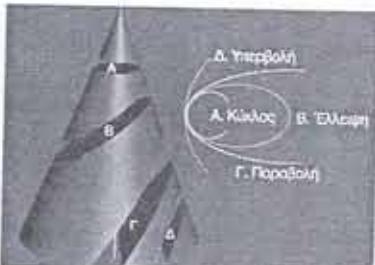

Έλλειψη

$\frac{\chi^2}{a^2} + \frac{\psi^2}{b^2} = 1$

Υπερβολή

$\frac{\chi^2}{a^2} - \frac{\psi^2}{b^2} = 1$

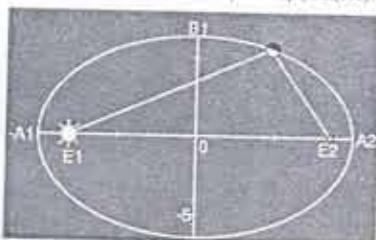

Η επιπλέοντα $A_1A_2=2a$ απορρέεται γραμμές, ομότος και παραλλαγή $B_1B_2=2b$ μάρκες, μέσων. Η απόστολη $E_1E_2=2y$ των δύο επίπεδων απορρέεται στην κανονική παρέλαση. Επομένως ενδιαφέρουνται μέρος της έλλειψης είναι οι επακτενεύοντα:

$$x = \frac{y}{a} \quad \text{που δύνανται παραπομπή προσεγγίσεις}$$

Επίσημα λένε και μόνο για την έλλειψης είναι το Πλανήτης, η πλανητική απορρίση προς τα από την A_1 , αντανακλάση που το πιο απορρευτικόν, το A_2 , απορρέει προς την E_1 . Η πάκτωση του περιβόλου είναι:

$$A_1E_1 \cdot A_2E_2 = (1-e) \quad \text{ενώ το αριθμός } A_1E_1 = a(1+e)$$

τα έχει φτιάξει έτσι, μία Ενέργεια, ένας Λόγος που λειτουργεί ανάμεσα σε Ιδέες, Αρχέτυπα και Σκέψεις, ακόμα πιο υψηλές κι από αυτές που ο ίδιος ο άνθρωπος έχει αναπτύξει.

Και οι Ιδέες, μαθηματικές κι αρμονικές Ιδέες, που εκφράζουν μία παγκόσμια Ομορφιά, εκδηλώνονται στη

Δημιουργία και στον τρόπο κατασκευής του δικού μας Σύμπαντος.

Αν δεν υπήρχε ο κόσμος, θα υπήρχαν οι ιδέες αυτές, οι μαθηματικοί λόγοι της ομορφιάς, αφού υπήρχαν πριν από αυτόν. Ήταν όπως υπήρχε ο νόμος της βαρύτητας πριν τον συλλάβει μαθηματικά ο άνθρωπος, κι έτσι όπως υπάρχει πρώτα η ιδέα του δοχείου πριν το φτιάχει ο αγγειοπλάστης. Ήταν υπήρξε και η ιδέα, η Σκέψη του Σύμπαντος, πριν φτιαχτεί υλικά. Άλλα στην ύλη έχουμε τα ίχνη, τα αποτελέσματα της Δράσης της Παγκόσμιας Διάνοιας.

Ο άνθρωπος όμως δεν ευχαριστιέται μόνο με ίχνη. Θέλει τις ιδιες τις ιδέες απελευθερωμένες από ύλη, θέλει τη γυμνή Αλήθεια, θέλει το Κλειδί του Μυστηρίου της Υπαρξης... Θέλει να πιει το Νερό της Αιωνιότητας.

**Και η Πηγή του
βρίσκεται στον
ΑΡΙΘΜΟ, που είναι το
“ένδυμα” που καλύπτει
το Θεό.**

ΟΙ ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΙ ΤΗΣ ΘΕΩΡΙΑΣ

Πριν από τον 20 αιώνα, η βασική υπόθεση ήταν στις οι διαστάσεις του σύμπαντος ήταν ταυτόχρονα απεριόριστες και αμετάβλητες. Άλλα από το τέλος του 17ου αιώνα, ο Ισαάκ Νεύτων έβαλε τις βάσεις μιας επιστημονικής επανάστασης που έμελλε να ανατρέψει όλες τις θεωρίες που προβλέπουν ένα στατικό σύμπαν. Ξεπερνώντας ολοένα και περισσότερο τα όρια της ανθρώπινης φαντασίας, οι σκαπανείς της κοσμολογίας συνέταξαν ένα λεπτομερέστατο πορτρέτο του δυναμισμού ενός σύμπαντος που βρίσκεται σε συνεχή εξέλιξη.

1987. Ο Ισαάκ Νεύτων δημοσίευσε τις πρώτες θεωρίες για την παγκόσμια βαρύτητα, προετοιμάζοντας έτσι το έδαφος για την ανατροπή της άποψης ενός στατικού σύμπαντος.

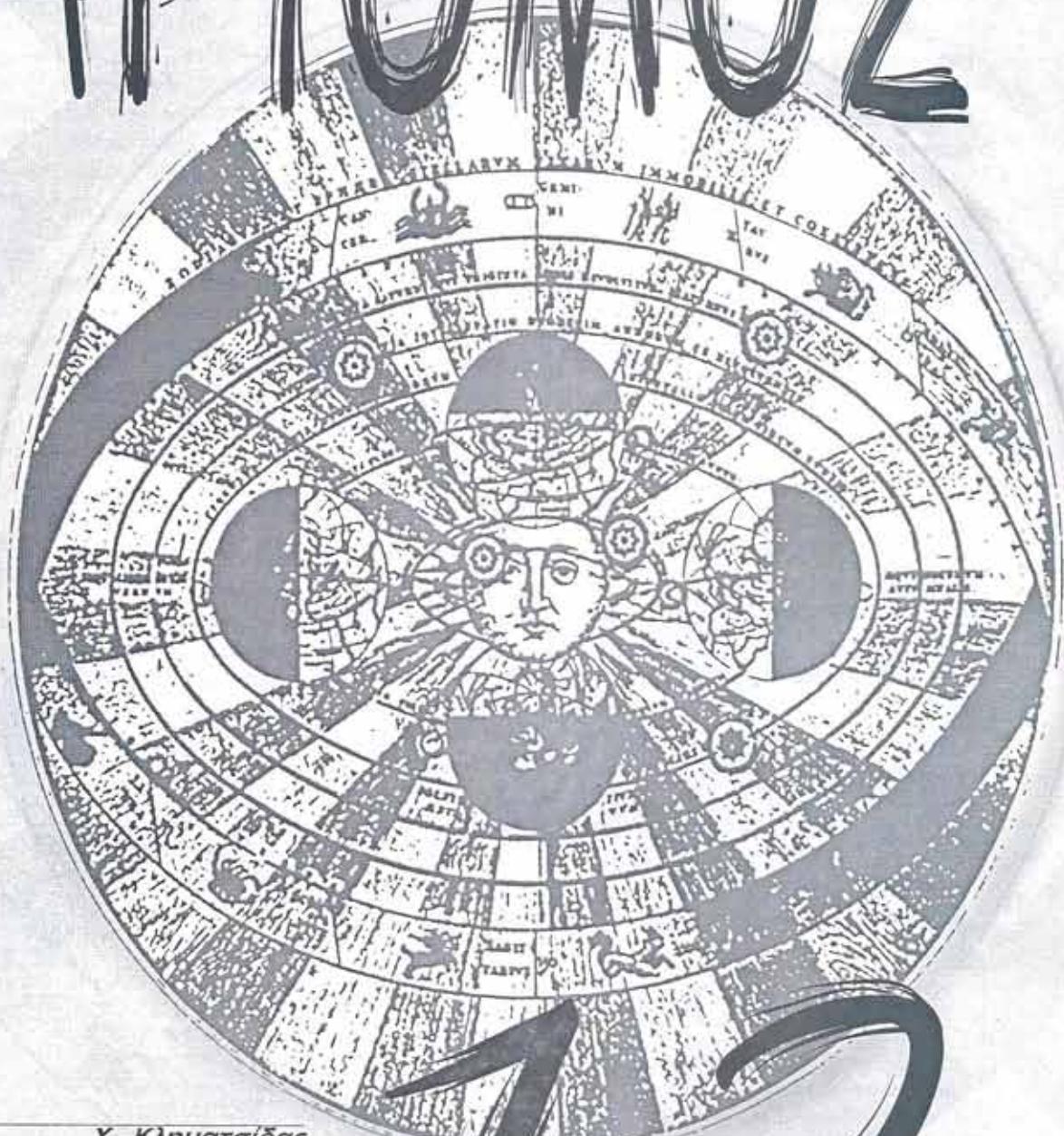

1917. Ο Αλβερτ Αϊνστάιν αθιαθάντηκε πολύ δυστυχής όταν διαπιστώσας στην θεωρία της γενικής σχετικότητας που διατύπωσε οδηγούσε στο συμπέρασμα ότι το σύμπαν διαστέλλεται.

1922. Ο Ρώσος μαθηματικός Αλεξάντερ Φρίντμαν απέδειξε στις σχεδόν αδύνατο ένα σύμπαν να είναι στατικό και διατύπωσε μοντέλα που περιείχαν τη διαστολή.

ΑΡΙΓΑΝΟΣ

Χ. Κληματσίδας

12

Aπό τους πανάρχαιους χρόνους αποδίδονταν στους αριθμούς μία μυστηριακή και συμβολική σημασία. Είναι γεγονός ότι οι αρχαίοι λαοί (Αιγύπτιοι, Χαλδαίοι, Έλληνες, Ιουδαίοι) γνώριζαν πλήρως τα θαυμαστά μυστήρια που ήταν σε θέση ν' αποκαλύψουν οι αριθμοί και ανέπτυξαν μία ολόκληρη επιστήμη αριθμητικών ιδεών, εντελώς ξεχωριστή από τα μαθηματικά.

Αν και ο κάθε αριθμός από μόνος του έχει τη δική του ξεχωριστή αποκρυφιστική και συμβολική έννοια και χωρίς να θέλουμε ν' αδικήσουμε τους υπόλοιπους, σκοπός αυτού του άρθρου είναι ο **αριθμός Δώδεκα (12)**. Αυτός ο αριθμός αντιπροσωπεύει έναν πλήρη κύκλο κι έχει ένα τέλειο και σημαντικό χαρακτήρα που ήταν από τους πιο αξιοσημείωτους στους αρχαίους πολιτισμούς. έχοντας μία **άμεσην** και **εξαρτημένη** σχέση με το **ζωδιακό** καθώς και με τους **μήνες** στους

περισσότερους πολιτισμούς, είτε χρησιμοποιούσαν σεληνικό είτε πλιακό πμερολόγιο

Η ιερότητα του 12 φαίνεται ότι προέρχεται από το αρχαϊκό δωδεκαδικό σύστημα, που πιθανώς ήταν το μοναδικό σύστημα αριθμησης κατά τη νεολιθική εποχή και παρέμεινε ως συμπληρωματικό του δεκαδικού μέχρι σήμερα. Η δωδεκάδα, ο χωρισμός της μέρας και της νύχτας σε 12 ώρες και του έτους σε 12 μήνες αποτελούν κατάλοιπα του αρχέγονου δωδεκαδικού συστήματος αριθμησης. Το 12 αντιπροσωπεύει τις 12 ιεραρχίες των αρχαίων γραφών που καθόριζαν με τη σειρά τους τους 12 αστερισμούς της ουράνιας ζωδιακής ζώνης.

Οι αρχαίοι **Αιγύπτιοι** διαιρέσαν τη μέρα σε 12 ώρες (χαρού) και 12 τη νύχτα. Οι 12 πμερόσιες ώρες προσωποποιούνταν με θεές, που έφερναν επί της κεφαλής τους το δίσκο του Ήλιου, ενώ οι 12 νυχτερινές προσωποποιούνταν με θεές

που έφερναν επί της κεφαλής τους ένα αστέρι.

Στην Ανατολή και συγκεκριμένα στην

Κίνα ο Ζωδιακός Κύκλος αντιπροσωπεύεται από δώδεκα ζώα που το καθένα ασκεί επίδραση για ένα χρόνο.

Υδροχόος — Τίγρης

Ιχθύες — Λαγός

Κριός — Δράκοντας

Διδυμοί — Ίππος

Καρκίνος — Πρόβατο

Λέων — Πίθηκος

Παρθένος — Κόκκορας

Ζυγός — Σκύλος

Σκορπιός — Αγριόχοιρος

Τοξότης — Αρουραίος

Αιγόκερως — Βόδι

Άλλα και οι 12 πρώτες πμέρες του έτους ήταν πολύ σπουδαίες από θρησκευτική

Ο Κυανούς Δράκος

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

Πρώτοι οι **Σουμέριοι ιερείς-αστρονόμοι** διαιρέσαν το έτος σε μικρότερες μονάδες. Ήταν όπως το σεληνιακό έτος τους είχε δώδεκα μήνες των 30 περίπου πμερών και το πμερονύκτιο τους είχε δώδεκα ντάννα.

Ετσι καταλαβαίνουμε ότι ο **αριθμός 12** αποτελούσε μία **τεχνική** για τη διαιρεση της ροής του χρόνου αλλά κι όπως γνωρίζουμε οι δωδεκάδες σχετίζονται είτε φανερά είτε με έναν κρυμμένο τρόπο με τα **Σημεία του Ζωδιακού**, μέρη του

μεγάλου κύκλου του ουρανού. Όπως μαρτυρούν τα ευρήματα των ανασκαφών, ήδη από το 2.400 π.Χ χρησιμοποιούσαν το πλιακό έτος των 360 πμερών που διαιρούνταν σε 12 μήνες των 30 πμερών.

Αυτό φαίνεται και στο Βαβυλωνιακό πμερολόγιο, αλλά μόνο στην εποχή του βασιλιά Χαμουραμπί: (1955-1913 π.Χ) επιβλήθηκε ομοιομορφία στο πμερολόγιο και δόθηκαν στους μήνες ονόματα, τα οποία χρησιμοποιούνται ως σήμερα παραφθαρμένα στο εβραϊκό, στο συριακό και στο λιβανέζικο πμερολόγιο.

Στην Εβραϊκή παράδοση και πιο συγκεκριμένα σύμφωνα με το ιερό βιβλίο Ταλμούδι οι πρώτοι Εβραίοι χρησιμοποιούσαν ημερολόγιο με δώδεκα σεληνιακούς μήνες. Επίσης και ο συμβολισμός των 12 Φυλών του Ισραήλ είναι καθαρά Ζωδιακός. Η παράδοση επίσης αναφέρει ότι η βασιλίσσα του Σαββά επιστρέφοντας από την Ιερουσαλήμ στην πατρίδα της, συνοδευόταν από 12.000 Εβραίους, από τις 12 Φυλές του Ισραήλ με 12 κριτές επικεφαλής.

Μετά τον Πυθαγόρα, ο Φίλωνας ο Ιουδαίος, θεωρούσε τον αριθμό 12 σαν πολύ ιερό. «Το δωδεκάεδρο είναι ένας ΤΕΛΕΙΟΣ αριθμός». Αυτός βρίσκεται και στα σημεία του Ζωδιακού, προσθέτει ο Φίλωνας, που ο ήλιος επισκέπτεται σε δώδεκα μήνες και προς τιμήν αυτού του ψηφιού ο Μωυσής διαίρεσε το έθνος του σε δώδεκα φυλές, εγκαθίδρυσε τους δώδεκα ἄρτους της προθέσεως και τοποθέτησε δώδεκα πολύτιμους λίθους γύρω στο εφόδιο των ποντιφήκων.

Δώδεκα ἡταν οι πολύτιμοι λίθοι στο περιστήθιο του Αρχιερέα με τα εξής ονόματα:

Σάρδιος, Τοπάζιο, Σμάραγδος,
Άνθραξ, Σάπφειρος, Αδάμας,
Λιγύριο, Αχάτης, Αμέθυστος,
Βηρύλλιο, Όνυξ, Ιασπίς (Εξ ΚΗ)

Δωδεκακάδων ονομαζόταν ο χιτώνας του μεγάλου αρχιερέα, δώδεκα ἡταν οι υπουργοί και δώδεκα οι οικονόμοι του

Σολομώντα. Επίσης σε δωδεκάδες χωρίζονταν τα ιερά σκεύη στον ναό του: «Τρυβλία αργυρά δώδεκα, φιάλαι αργυροί δώδεκα, θυῖσκαι χρυσαί δώδεκα».

Δώδεκα και οι φυλές σε σχέση με το ζωδιακό: Κριός-Βενιαμίν, Ταύρος-Ρουβίμ, Δίδυμοι-Συμεών, Καρκίνος-Λεβύ, Λέων-Ιούδας, Παρθένος-Ζαβουλών, Συγός-Ισαάχαρ, Σκορπιός-Δαν, Τοξότης-Γαδ, Αιγάλεως-Ασήρ, Υδροχόος-Νεφθαλίμ, Ιχθείς-Ιωσήφ.

Δώδεκα πάνταν και οι μικροί προφήτες: Ωσηέ, Αμώς, Μιχαήλ, Ιωάννης, Οβδιού, Ιωνάς, Ναούμ, Αββακούμ, Σοφονίας, Αγγαίος, Ζαχαρίας, Μαλαχίας και δωδεκαπρόφητο καλείται περιληπτικά το σύνολο των βιβλίων τους.

Επίσης οι Καθβαλιστές δίνουν ιδιαίτερη έμφαση στις δώδεκα μεταθέσεις του Τετραγράμματου. (το απρόφερτο όνομα του Ιεχωβά): ΙΗΒΗ, ΒΗΗΗ, ΗΙΗΗ, ΗΒΗΙ, ΙΗΗΗ, ΙVΗΗ, ΗVΗΗ, ΒΙΗΗΗ, ΗΗΗΗ, ΗΗΗΗ, ΗΗΗΗ, ΗΗΗΗ.

Ακόμη σύμφωνα με αποκρυφιστικά βιβλία οι δώδεκα μήνες έχουν έναν προστάτη άγγελο, καθώς και οι δώδεκα ώρες της ημέρας και οι δώδεκα ώρες της νύχτας εκτός από τον αγαθό άγγελο κυριαρχεί και ένας υπηρέτης δαιμόνας πονηρός.

Μήνες	Άγγελοι	Ώρες	Άγγελοι	Δαιμόνες
Ιανουάριος	Γαβριήλ	1η π.μ / 1η μ.μ	Αγαθοήλ/Ασπραήλ	Γουλιών/Στραγιτόν
Φεβρουάριος	Βαρχιήλ	2η π.μ / 2η μ.μ	Νιδουήλ/Θυκιήλ	Βιζική/Στανθυρός
Μάρτιος	Μαχιδιήλ	3η π.μ / 3η μ.μ	Εμφινοήλ/Γλικυδώλ	Ζορζορί/Πιζιτώρ
Απρίλιος	Ασμοδέλ	4η π.μ / 4η μ.μ	Κανιανέλ/Χαλκιδών	Φαριώθ/Απραξ
Μάιος	Αμβριήλ	5η π.μ / 5η μ.μ	Νεσελιήλ/Ψαλκετιός	Ερμάγερ/Νυφών
Ιούνιος	Μυριήλ	6η π.μ / 6η μ.μ	Καριφέλ/Στουφουήλ	Κακλούδαλος/Οτριχός
Ιούλιος	Βερχιήλ	7η π.μ / 7η μ.μ	Κανιέλ/Δεανκόν	Τανταλής/Χιμέρ
Αύγουστος	Χαμαλιήλ	8η π.μ / 8η μ.μ	Μουρκιήλ/Ασφροδιέλ	Θαπνύξ/Μολί
Σεπτέμβριος	Ουριήλ	9η π.μ / 9η μ.μ	Τορατσήλ/Τετιλώτ	Ελιασέλ/Καπνιθέλ
Οκτώβριος	Βαρβιήλ	10η π.μ / 10η μ.μ	Κυρτοήλ/Γοργιέλ	Αμήχ/Ταχμάν
Νοέμβριος	Αδραχιήλ	11η π.μ / 11η μ.μ	Αρμοήλ/Βετανιήλ	Γαλγιδών/Ουκισέμ
Δεκέμβριος	Χαναήλ	12η π.μ / 12η μ.μ	Αραήλ/Πολιών	Εφρύξ/Κνιφώρ

Η ελληνική μυθολογία είναι πλούσια στην σχέση του αριθμού δώδεκα και των συνδέσεών του: Οι Ολύμπιοι Θεοί ήταν δώδεκα και παρακάτω βλέπουμε μια σχέση του δωδεκάθεου μεταξύ Πουλιών. Ζώων και Άνθεων

ΑΘΗΝΑ	ΚΟΥΚΟΥΒΑΛΑΚΑΤΣΙΚΑ	ΕΛΙΑ
ΑΦΡΟΔΙΤΗ	ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ	ΤΡΑΓΟΣ
ΑΠΟΛΛΩΝ	ΠΕΤΕΙΝΟΣ	ΤΑΥΡΟΣ
ΕΡΜΗΣ	ΙΒΙΣ	ΣΚΥΛΟΣ
ΖΕΥΣ	ΑΕΤΟΣ	ΕΛΑΦΙ
ΔΗΜΗΤΡΑ	ΣΠΟΥΡΓΙΤΙ	ΓΟΥΡΟΥΝΑ
ΗΦΑΙΣΤΟΣ	ΧΗΝΑ	ΌΝΟΣ
ΆΡΗΣ	ΚΙΣΣΑ	ΛΥΚΟΣ
ΑΡΤΕΜΗ	ΚΑΡΠΙΑ	ΕΛΑΦΙΝΑ
ΕΣΤΙΑ	ΕΡΩΔΙΟΣ	ΛΙΟΝΤΑΡΙ
ΉΡΑ	ΠΑΓΩΝΙ	ΠΡΟΒΑΤΟ
ΠΟΣΕΙΔΩΝΑΣ	ΚΥΚΝΟΣ	ΆΛΟΓΟ
		ΦΤΕΛΙΑ

Οι Τιτάνες σύμφωνα με τον Ησιόδο ήταν 12, τέκνα του Ουρανού και της Γαίας.

Έξι άρρενες:

Πικεανός, Κάιος, Κοίος, Υπερίων, Ιαπετός, Κρόνος
και Έξι θήλεις:

Θυία, Ρέα, Θέμις, Μνημοσύνη, Τηθύς, Φοίβη

Την επόμενη σχέση τη βρίσκουμε στους 12 άθλους του Ηρακλή που όπως φαίνεται είναι εμβλήματα του ήλιου στο πέρασμά του από τα 12 ζώδια.

Δεν θα αναλύσουμε εδώ τις ερμηνείες των άθλων αλλά σπλέ αναφέρουμε την αστρονομική-αστρολογική έννοια που δείχνει την αντιστοιχία του ήλιου με τους ζωδιακούς οίκους και αστερισμούς σε σχέση με τα κατορθώματα των πρώων της ελληνικής μυθολογίας. Στο μύθο του Ηρακλή αντιστοιχούν:

Λέων : Το λιοντάρι της Νεμέας

Καρκίνος : Η Λερναΐα

Ύδρα

Αιγόκερος : Η Κερυνίτης Έλαφος

Παρθένος : Ο

Ερυμάνθειος Κάπρος

Τοξότης : Οι Στυμφαλίδες Όρνιθες

Ζυγός : Οι Σταύλοι του Αυγεία

Σκορπιός : Τα άλογα του Διομήδη

Ταύρος : Ο Ταύρος της Κρήτης

Κριός: Η Ζώνη της Ιππολύτης

Δίδυμοι: Τα βόδια του Γηρυόνη

Ιχθείς: Τα μήλα των Εσπερίδων

Υδροχόος: Ο Κέρβερος του Άδη

Δώδεκα ήταν και οι γιοι του Ιπποκόοντα, του σφετεριστή του βασιλικού θρόνου της Σπάρτης.

Η Λητώ σε 12 ημέρες έφτασε στη Δήλο για να γεννήσει τον Απόλλωνα και την Άρτεμη.

Ο Αχιλλέας 12 Τρώες θυσίασε προς τιμήν του νεκρού Πατρόκλου.

Με 12 καράβια πήρε το δρόμο της επιστροφής ο Οδυσσέας. Επίσης δώδεκα ζωδιακές περιπέτειες πρέπει να ξεπεράσει και ο Οδυσσέας προτού φθάσει στην Ιθάκη.

Υδροχόος: Στο νησί της Νύμφης Καλυψώς

Ιχθείς: Η χώρα των Λωτοφάγων

Κριός: Στη χώρα των Κικώνων

Ταύρος: Στη χώρα των Λωτοφάγων

Δίδυμοι: Ο κύκλωπας Πολύφρων

Καρκίνος: Στο νησί του Αιόλου

Λέων: Στη γη των Λαιστρυγόνων

Παρθένος: Στο νησί της μάγισσας Κίρκης

Ζυγός: Στη χώρα των Κιμμερίων

Σκορπιός: Στο νησί των Σειρήνων

Τοξότης: Η Σκύλα και η Χάρυβδη

Αιγόκερως: Στο νησί του Ήλιου

Δώδεκα ήταν οι βασιλείς που αποτελούσαν το συμβουλευτικό σώμα του Αλκίνοου στο νησί των Φαιάκων.

Φθάνοντας στην Ιθάκη αφού πέρασε τις 12 δοκιμασίες έρχεται η στιγμή να αντιμετωπίσει τους μυντήρες στο παραδοσιακό αγώνισμα του Τόξου όπου

ετοιμάζονται 12 πελέκυς στην σειρά και ο υποψήφιος πρέπει να περάσει το βέλος απ' την οπή και των 12 πελεκών που ήταν στημένοι στη σειρά ο ένας πίσω από τον άλλον.

Στο περίφημο ορθογώνιο τρίγωνο του **Πυθαγόρα** με κάθετες πλευρές 3, 4 και υποτείνουσα 5, το άθροισμα δύον των πλευρών δίνει τον ιερό αριθμό δώδεκα.

Δώδεκα ήταν κατά τους Αλεξανδρινούς συγγραφείς οι Ήρες (εποχές) του έτους, θυγατέρες του Χρόνου και της Γαίας.

Στους Ρωμαίους δώδεκα θεοί αποτελούσαν το δωδεκάθεό τους και δωδεκάδελτος ονομαζόταν η αρχαία κωδικοποίηση του ρωμαϊκού δικαίου γραμμένη σε 12 χάλκινες πινακίδες (Leges duodecim tabularum).

Ο Ιανός είναι ο θεός των 12 μηνών και απεικονίζεται με 12 βαμμούς κάτω από τα πόδια του.

Δώδεκα ήταν και οι Αρουραίοι αδελφοί (Frates Arvales), γιοι της θεάς Άκκας Λαρεντίας και 12 ιερείς αποτελούσαν τον σύλλογο των Αρουραίων αδελφών που ίδρυθηκε προς τιμήν τους.

Επίσης 12 ραβδούχοι προπορεύονταν του Υπάτου.

Δώδεκα ήταν οι προφητικές λόγχες (Hastae martiae) που φυλάσσονταν σε μια

αίθουσα στη Ρετζίο, το μυθικό ανάκτορο του Νουμά στους πρόποδες του Παλατίνου λόφου.

Δώδεκα ήταν οι ιερές προφητικές ασπίδες που τις φύλαγαν οι Σάλιοι, οι ιερείς του θεού Άρη στην Curiam Saliorum, στην κορυφή του Παλατίνου λόφου της Ρώμης και δώδεκα ήταν οι flamines minores, οι δευτερεύοντες ιερείς των θεών.

Κάτι ανάλογο φαίνεται και στη σχέση που υπάρχει στο μύθο του **Αρθούρου** (ο **Βασιλιάς Άρκτος**) με τους 12 ιππότες της στρογγυλής τραπέζης καθώς και με το γιγαντιαίο Ζώδιο που σχηματίζεται στην τοποθεσία του Γκλαστόνμπερυ.

Τοξότης: Ο Αρθούρος

Λέων: Ο Σερ Λάνσελοτ

Κριός: Ο Σερ Γκάγουεν, ο πρώτος ιππότης που μπήκε στο τάγμα των ιπποτών

Ταύρος: Ο Σερ Έκτορ

Δίδυμοι: Ο Σερ Κέϋ με τον Λόχοτ ή ο Γκάλαχαν που παίρνει τη θέση το Λόχοτ

Υδροχόος: Ο Πάρσιφαλ

Ζυγός: Το περιστέρι

Παρθένος: Η Γκουΐνιβερ

Σκορπιός: Ο Μόρντρεντ

Καρκίνος: Το πλοίο του Σολομώντα

Αιγάκερως: Ο Μάγος Μέρλιν

Ιχθείς: Ο Ιωσήφ της Αριμαθέας, ο γενάρχης του Αρθουρ

Ο Αρθούρος συγκέντρωσε γύρω του τους πιο εκλεκτούς Ιππότες, δριτικούς δυνάμεις και τις ικανότητες που υπάρχουν μέσα στον ανθρώπο και πιο φθείρονταν σε άσκοπες διαμάχες. Ήταν δημιουργήθηκε η Στρογγυλή Τρικύκλος των 12 συνδέεται με τα 12 ζώδια και αντιστοιχεί στην προσωπικότητα. Γύρω της συγκεντρώνονται οι 12 πιο εκλεκτές όψεις της προσωπικότητας. Και οι Ιππότες είναι οι 12 τύποι της προσωπικότητας που αναπτύσσονται σύμφωνα με τις εμπειρίες που προσφέρει η γέννηση κάτω από κάποιο ζώδιο.

Ταρό

Στο Ταρό όπου υπάρχουν διαφορετικές εκδοχές μεταξύ τους βλέπουμε τον αριθμό 12 μαζί με τους υπόλοιπους να εκφράζουν μια «μαγική σκέψη», η οποία είναι μακριά από την αυστηρή λογική ή την καθαρά επιστημονική σκέψη. Είναι μια γνώση **αρκάνα (μυστικού κλειδιού)** που λειτουργεί με έναν τρόπο πολύ διαφορετικό από την αιτιοκρατική λογική. Εδώ θα κάνουμε μια μικρή ανάλυση του 12 που είναι ένα από τα 22 Μεγάλα Αρκάνα στο γνωστό Ταρό της Μασσαλίας.

Το Μεγάλο Αρκάνα, αριθμός 12: Ο Κρεμασμένος

Σ' αυτό το χαρτί βλέπουμε ένα νεαρό κρεμασμένο από το ένα πόδι με το κεφάλι κάτω.

Αυτό το Αρκάνο συνδέεται με τους θυσιασμένους θεούς όπως ο Οντίν (είχε 12 ονόματα, δηλαδή προσωποποιημένες ιδιότητες), ο Όσιρις και ο Χριστός. Είναι ένα σύμβολο σωτηρίας και απολύτωσης. Είναι ένα χαρτί εξιλέωσης είτε αναγκαστικής είτε κατόπιν επιλογής, παραίτησης, αποπληρωμής χρεών και λησμονίας του εαυτού μας.

Στην ψυχική Αλχημεία θεωρείται ότι ο κάθαρσης του «Εγώ» επιτυγχανόταν μέσω 12 φάσεων: Πύρωση, Συμπύκνωση, Στερέωση, Διάλυση, Πέψη, Απόσταξη, Εξάχνωση, Διαχώριση, Αποτέφρωση, Σήψη, Πολλαπλασιασμός και Προβολή.

Τον αριθμό 12 τον συναντούμε και στα χαρτοπαιγνία και κυρίως σε μια συνηθισμένη τράπουλα όπου βλέπουμε ότι υπάρχουν 12 φιγούρες.

Βλέπουμε ότι 12 πάνταν και οι μαθητές του Χριστού. Υπάρχουν 12 καταγραμμένες εμφανίσεις του Χριστού μετά το θάνατο του:

Στη Μαρία τη Μαγδαληνή, στις γυναίκες της Γαλιλαίας, σε δύο μαθητές, στον Πέτρο, στους δέκα Αποστόλους, σε έντεκα Αποστόλους και άλλους Φαραδες, σε 500 αδελφούς ταυτόχρονα, στον Ιάκωβο το νεώτερο, στο Στέφανο τη στιγμή του μαρτυρίου του, στον Παύλο τη στιγμή της μεταστροφής του και στον Απόστολο Ιωάννη.

Επίσης 12 δώδεκα είναι οι ευαγγελικές περικοπές που διαβάζουν οι ιερείς στον Εσπερινό την Μεγάλη Πέμπτη γνωστές ως 12 Ευαγγελία.

Δώδεκαήμερο αναφέρεται η εορταστική περίοδος από τα Χριστούγεννα έως την παραμονή των Θεοφανείων.

Δώδεκα είναι τα άρθρα του Συμβόλου της πίστεως.

Δώδεκα άρτοι της προθέσεως, βωμοί εκ 12 λίθων, 12 πύλες της ουράνιας Ιερουσαλήμ, 12 κόφινοι πληρεις περισσευμάτων από τη διατροφή των 5.000, και $12 \times 12.000 = 144.000$ οι «σεσωμένοι» στην **Αποκάλυψη**.

Επηρεασμένοι σε αρκετά σημεία από το Χριστιανισμό οι **Μουσουλμάνοι** και ειδικότερα οι Σίτες πιστεύουν επιπλέον (κι αυτή είναι η διαφορά τους με τους Σουνίτες) α) στους 12 δώδεκα Ιμάμπες και β) στη δικαιοσύνη και την ειρήνη που θα έλθει στον κόσμο από τον δωδέκατο Ιμάμη (ενώ τον Ιησού Χριστό [Ισά] τον θεώρουν ως προφήτη, πρόδρομο του Μωάμεθ, ο οποίος θεωρείται ο τελευταίος προφήτης του Θεού). Μετά το θάνατο του προφήτη η καθοδήγηση των Μουσουλμάνων γίνεται με τους δώδεκα Ιμάμπες, πιστεύοντας ότι κάποια στιγμή θα έλθει ξανά, φέρνοντας ειρήνη και δικαιοσύνη στον κόσμο.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ:

Η ΜΥΣΤΙΚΗ ΔΟΞΑΣΙΑ 2ος Τόμος
Ε.Π.ΜΠΛΑΒΑΤΣΚΥ

Ο ΖΩΔΙΑΚΟΣ ΚΥΚΛΟΣ ΣΤΗΝ
ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ
ΓΣΥΜΒΟΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ
«ΙΑΜΒΛΙΧΟΣ»

Η ΟΔΥΣΣΕΙΑ ΤΩΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΩΝ
ΤΟΜΟΣ Α', Β'
ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ·ΔΑΝΕΖΗ
ΑΡΙΘΜΟΣΦΙΑ ΓΟΥΓΛΙΑΜ
ΓΟΥΕΣΤΚΟΤ

ΔΙΕΘΝΕΣ ΕΤΟΣ ΤΟΥ ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΥ

«Στην καρδιά του εθελοντισμού βρίσκονται τα ιδανικά της υπηρεσίας και της σταθερότητας καὶ η πίστη ότι μαζί μπορούμε να κάνουμε τον κόσμο καλύτερο.

Σε όλο τον κόσμο, εθελοντές εργάζονται με κυβερνήσεις, με μη-κυβερνητικές οργανώσεις και με ιδιωτικούς φορείς ώστε να προσφέρουν αποτελεσματική επαγγελματική βοήθεια. Το κίνητρό τους μπορεί να συνοψιστεί σε μία λέξη: **μοιράζομαι**. Μοιράζονται το χρόνο τους. Μοιράζονται τα προσόντα και τα ταλέντα τους. Πάνω απ'όλα, μοιράζονται την ανθρώπινη εμπειρία. Γνωρίζουν πως το αληθινό μέτρο επιτυχίας στη ζωή δεν είναι τί κερδίζουμε αλλά τί δίνουμε πίσω στους συνανθρώπους μας. Και έχουν το κουράγιο να πιστεύουν ότι θα κάνουν μια πραγματική αλλαγή.

Ο, τι κι αν κάνουν, το κάνουν για το συμφέρον της ειρήνης και της αρμονίας μεταξύ των κοινοτήτων και έτοι βοηθούν τις κοινωνίες μας να διατηρούνται υγιείς και δυνατές. Δίνουν ελπίδα σε όσους βοηθούν και έται τους βοηθούν να βρουν τη δύναμη να ξεπεράσουν τις αδυναμίες τους. Είναι αυτό το δούνα και λαβείν που δένει μια κοινωνία μαζί. Με το να πρωθείται ο συνυπολογισμός και η εμπιστοσύνη, ενδυναμώνεται το χτίσιμο των θεμελίων της κοινωνικής δικαιοσύνης και σταθερότητας. Οι κοινωνίες πρέπει να αναγνωρίζουν και να πρωθούν τον εθελοντισμό ως μία ανεκτίμητη δραστηριότητα.

Τελικά, επιτρέψτε μου να πω ότι ένα μεγάλο ευχαριστώ σε όλους τους εθελοντές ανά την υφήλιο που συγκεντρωτικά συμβάλουν με αξιοθαύμαστο τρόπο στην εξασφάλιση ενός καλύτερου και ασφαλέστερου κόσμου για όλους εμάς.

Είναι πραγματικοί πολίτες του κόσμου.

Σας ευχαριστώ πολύ.

Αποστάσματα πό το κείμενο που απήγινε ο Γ.Γ. του Ο.Η.Ε. Κόφι Αννάν στην τελετή έναρξης του Διεθνούς Έτους Εθελοντισμού

Το Σαββατοκύριακο 10-11 Μαρτίου, έγινε στο παράρτημα Θεσσαλονίκης ένα ειδικό σεμινάριο, με θέμα "Χριστιανισμός: Σύμβολα και ιστορία".

Ο Χριστιανισμός είναι μια από τις μεγαλύτερες θρησκείες του κόσμου σήμερα. Για να τον καταλάβουμε καλύτερα χρειάζεται να διευρύνουμε την οπική μας γωνία, ώστε να καταλάβουμε τις στιγμές μεγαλείου του, αλλά και τις στιγμές σκληρότητας που του έχουν αποδοθεί. Σ' αυτό το ειδικό σεμινάριο ρίζαμε λίγο φως στις αιτίες αυτών των φαινομένων και γνωρίσαμε καλύτερα τις διάφορες πτυχές αυτής της παγκόσμιας θρησκείας.

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

Στο παράρτημα Ηρακλείου, την Τετάρτη 14 Μαρτίου, πραγματοποιήθηκε ομιλία με θέμα: "Η γλώσσα των χρωμάτων". Η γλώσσα των χρωμάτων είναι μία από τις αρχαιότερες και συμβολικότερες γλώσσες που συναντάμε σ' όλους τους πολιτισμούς. Το να γνωρίζει κανείς τη γλώσσα των χρωμάτων του δίνει τη δυνατότητα να φτάσει λίγο πιο κοντά στην εσωτρική φύση των πραγμάτων.

Στο διάστημα που πέρασε, μέλη της Νέας Ακρόπολης Αθήνας, πήγαν για μια ακόμα φορά στο Νοσοκομείο Παΐδων Αγλαΐα Κυριακού, όπου τραγούδησαν Χριστουγεννιάτικα τραγούδια και μοίρασαν δώρα στα παιδιά. Δώρα που μας έδωσαν γι' αυτό το σκοπό μαγαζιά και super markets και τους ευχαριστούμε.

Ενα τραγούδι και ένα χαμόγελο δεν κοστίζουν τίποτα, κι όμως αξίζουν πολλά...

Στο παράρτημα του Ρεθύμνου, την Τετάρτη 31 Ιανουαρίου, έγινε ομιλία με θέμα : «Ο συμβολικός κόσμος των παραμυθιών».

«Μια φορά και έναν καιρό....»

«Και ζήσαν αυτοί καλά και εμείς καλύτερα».

Το παραμύθι είναι ίσως ένας από τους πιο «μαγικούς» τρόπους για να αρχίσει κανείς να φιλοσοφεί, να αναρωτιέται και να καταλαβαίνει κάτι από αυτό που λέμε άνθρωπος, φύση και ζωή.

Το Σάββατο 27/01 στο Παράρτημα Ιωαννίνων έγινε εκδήλωση με θέμα «Ο πολιτισμός και τα σύμβολα των Ινδιάνων». Μετά την εισήγηση ακολούθησε Θεατρική αναπαράσταση: «Το κέντρο και η προσφορά στα 4 σημεία του ορίζοντα». Στη συνέχεια στον «καταυλισμό» που είχαμε διαμορφώσει, δύοι, επισκέπτες και διοργανωτές, βάφτηκαν και πήραν το Ινδιάνικο όνομα τους, για να ζήσουν μια όμορφη βραδιά. Ακούσαμε τη μουσική, γευτήκαμε τα φαγητά, διαβάσαμε ποιήματα και κείμενα των Ινδιάνων. Το κυριότερο όμως είναι πως μάθαμε πολλά και κυρίως μάθαμε να σεβόμαστε το διαφορετικό και να μπορούμε να διδασκόμαστε από αυτό.

I O A N N I N A

Π Ρ Σ Σ Ρ

Το Σαββατοκύριακο 10-11 Φεβρουαρίου πραγματοποιήθηκε ακόμη μια εκδρομή από την Κ.Ο.Δ.Ε. του

παραρτήματος Λάρισας στα μαγευτικά δάση του Κάτω Ολύμπου. Σε υψόμετρο 1200μ, ανάμεσα στα χωριά Κρανέα και Καλλιπεύκη, μέσα σε παρθένο σχεδόν δάσος από οξυές, έγινε μια προσπάθεια εναρμόνισης με τη φύση. Κάναμε πεζοπορικές διαδρομές και πρακτικές ασκήσεις επιβίωσης, διανυκτέρευση σε σκηνές, ασκήσεις προσανατολισμού, οριζόντιο πέρασμα ποταμού κα. Βέβαια δεν έλειπε το καλό κρασί και το φαγητό που μας βοήθησαν να ξεπεράσουμε τη βροχή και το κρύο.

X A N I A

Στο παράρτημα των Χανίων στις 14 Φεβρουαρίου, ξεκίνησε ένα μηνιαίο σεμινάριο αυτογνωσίας με τίτλο «Η ΤΕΧΝΗ ΝΑ ΕΙΜΑΣΤΕ Ο ΕΑΥΤΟΣ ΜΑΣ» Έμπνευση μας; Ο έρωτας για τη φιλοσοφία και την αναζήτηση αφού, μόνο αν «τα βρούμε» με τον εαυτό μας, μπορούμε να τα «βρούμε» και με τους αγαπημένους μας! Παράλληλα λειτουργεί ένα τμήμα μαθημάτων σκακιού, όπου μας δίνεται η ευκαιρία ν' ακονίσουμε το μυαλό μας, να παιξουμε, να μάθουμε νέες στρατηγικές «πολέμου» και να πάρουμε μέρος σε συναρπαστικές μάχες.

OΝικόλαος Κουζάνος (1401 - 1464) υπήρξε ο σημαντικότερη φιλοσοφική φυσιογνωμία της Δύσης το 15ο αιώνα, όπως ο Πλήθων υπήρξε την ίδια εποχή για το Βυζαντινό κόσμο. Γεννήθηκε στο Kues ή Cusa της Γερμανίας κι έμεινε στην ιστορία με τ' όνομα της γενέτειράς του κι όχι με το οικογενειακό του όνομα που ήταν Krebs ή Krypffs.

Από πολύ νωρίς έδειξε μεγάλη κλίση για τα γράμματα και νεαρός μπήκε στην υπηρεσία του κόμη του Manderscheid που τον έστειλε στο Ντεβέντερ, στο σχολείο των "Αδελφών της Κοινής Ζωής", μιας αδελφότητας με σημαντική επιρροή στην Ολλανδία και στη Γερμανία. Οι σχολές της αδελφότητας έδιναν εξέχουσα θέση στην αρχαία κλασική παιδεία, ασχολούνταν επίσης με την αντιγραφή χειρογράφων και με χειρονάκτικές εργασίες. Ανάμεσα στους διάσημους μαθητές της σχολής ήταν εκτός από τον Κουζάνο, ο Έρασμος, ο Ροδόλφος Αγκρίκολα, ο Ιωάννης Γκέρσων και άλλοι που συνέβαλαν ενεργά στην εξάπλωση του ουμανιστικού πνεύματος στην Ευρώπη.

Αργότερα σπούδασε νομικά, θεολογία και φιλοσοφία στην Πάδουα. Εκεί γνωρίστηκε με το νομικό και θεολόγο Τζουσλιάνο Τσεζαρίνι, που έγινε δάσκαλός του, και με το μαθηματικό και αστρονόμο Προσντότσιμο ντε Μπελντομάντι. Στο ίδιο πανεπιστήμιο δέχτηκε για κάποιο διάστημα την επιρροή του σκεπτικισμού του Αβερρόπ, κι ένα χρόνο αργότερα στη Χαϊδελβέργη την επίδραση του νομιναλισμού του Οκκαμ. Πήγε στην Κολωνία για ιερατικές σπουδές κι εκεί δέχτηκε την παράδοση του Αλβέρτου του Μεγάλου και του Θωμά του Ακινάτη.

Μελέτησε επίσης τη Νεοπλατωνική φιλοσοφία, τα συγγράμματα του Πρόκλου και τα έργα του Ψευδο-Διονύσιου του Αρεοπαγίτη. Αυτά τα τελευταία άσκησαν μεγάλη επιρροή στη μεσαιωνική θεολογία Ανατολής και Δύσης και μεταφράστηκαν στα λατινικά πρώτα από τον Ιωάννη Σκώτο Εριγένη και αργότερα από το Μαρσίλιο Φιτσίνο.

Σ' όλη του τη ζωή τον διέκρινε μία μυστικιστική διάθεση που είναι διάχυτη στα έργα του, κυρίως στο κλασικό έργο του περί μυστικισμού *De visione Dei*, όπου φαίνεται καθαρά π η επίδραση του Μάιστερ Εκκαρτ.

Χειροτονήθηκε ιερέας κατά τη διάρκεια μιας αποστολής στην Ελλάδα, όπου είχε σταλεί για να μελετήσει τη δυνατότητα ένωσης της Ανατολικής και Δυτικής

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΖΑΝΟΣ

I. Κόντη

Ο Κουζάνος υπήρξε φωτισμένος κληρικός,

μεγάλος φιλόσοφος και πρωτοπόρος της σύγχρονης επιστημονικής σκέψης. Ήταν ο πρώτος που εγκατέλειψε το στατικό μοντέλο του σύμπαντος που επικρατούσε στο Μεσαίωνα και του απέδωσε ένα δυναμικό χαρακτήρα, όπως έκανε

άλλωστε και στη φιλοσοφία του. Κατάφερε

μέχρι ένα σημείο να συμβιβάσει τα ασυμβιβαστα και βοήθησε να ανοίξει ο δρόμος που πάνω του βάδισαν ο Λεονάρντο Βίντσι, ο Κοπέρνικος, ο Τζιορντάνο Μπρούνο, ο Κέπλερ, ο Παράκελσος και πολλοί άλλοι, ακόμα και σημερινοί φιλόσοφοι και φυσικοί, που χωρίς ίσως να γνωρίζουν τι είχε κάνει ο Κουζάνος του χρωστάνε πολλά.

Ο Τριθέμιος
έγραψε γι' αυτόν:
"Ο Νικόλαος από την Κούζα
παρουσίαστηκε στη Γερμανία -
μέσα στο σκοτάδι και στη
σύγχυση - σαν άγγελος του φωτός
και της ειρήνης. Αποκατέστησε
την ενότητα της Εκκλησίας,
ενίσχυσε το κύρος της
υπέρτατης κεφαλής της κι
έσπειρε πολύτιμο σπόρο νέας
ζωής".

Εκκλησίας, έμαθε τέλεια την ελληνική γλώσσα και μπόρεσε έτσι να μελετήσει τα έργα του Πλάτωνα.

Ο Κουζάνος έφτασε στα ανώτερα αξιώματα της καθολικής εκκλησίας. Ήταν σύμβουλος του πάπα Πίου του Β' κι έγινε καρδινάλιος από τον πάπα Νικόλαο τον Ε' που ήθελε να αναμορφώσει το Βατικανό και να σχηματίσει γύρω του ένα κύκλο ουμανιστών. Αργότερα έγινε επίσκοπος

του Μπρίξεν και γενικός βικάριος της Ρώμης.

Η ζωή του σαν ιερωμένου υπήρξε υποδειγματική κι έδειξε μεγάλο ζηλό για τη μεταρρύθμιση της Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας. Εκανε περιοδεία στις Κάτω Χώρες και στη Γερμανία, συγκάλεσε τοπικές συνόδους, επανέφερε την εκκλησιαστική πειθαρχία, αναμόρφωσε τα

μοναστήρια ανδρών και γυναικών, προήγαγε την εκπαίδευση του κλήρου και ανύψωσε, τουλάχιστον για ένα μικρό χρονικό διάστημα, το επίπεδο της ποθικής του κλήρου και του λαού.

Στην πραγματεία του *De docta ignorantia* (σοφή άγνοια), που είναι το σημαντικότερο έργο του, διατυπώνει την αρχή της αρνητικής θεολογίας, σύμφωνα με την οποία δ.τι μπορεί κανείς να πει για το Θεό είναι μόνο αρνήσεις, το τι δεν είναι ο Θεός. Προς το Θεό, λέει, δεν μας οδηγεί η γνώση αλλά η άγνοια. Κατά τη διαδικασία της γνώσης ο άνθρωπος θέτει όρια και μ' αυτά καθορίζει τα διάφορα αντικείμενα τα οποία συγκρίνει και αντιπαραβάλλει με άλλα. Όσον αφορά όμως τη γνώση που θέλει να υψωθεί μέχρι το υπέρτατο ον, δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί η παραπάνω μέθοδος. Ο Θεός είναι άπειρο ον και δεν είναι δυνατόν να τεθούν όρια. Ούτε είναι δυνατόν να αντιπαραβληθεί ο Θεός με συγκριτική αντιπαράθεση

Η Προσφορά του

Η προσφορά του στη φιλοσοφική σκέψη ήταν καθοριστική. Ήταν ο πρώτος φιλόσοφος αυτής της εποχής που εννόησε τη σχέση μεταξύ των μαθηματικών-φυσικών επιστημών με τη φιλοσοφία και την εξέταση των διαφόρων αντικειμένων της. Για τη μαθηματική επιστήμη θεωρείται ο πρόδρομος της μαθηματικής ανάλυσης και είναι ο πρώτος που χρησιμοποίησε τη μέθοδο της διαδοχικής προσέγγισης μέχρι το άπειρο, για τον καθορισμό του τετραγώνου του κύκλου, για τους τριγωνομετρικούς υπολογισμούς και για τον υπολογισμό του αριθμού π. Στον τομέα επίσης της αστρονομίας ο Κουζάνος είχε συμπεράνει πριν από τον Κοπέρνικο την απειρότητα του σύμπαντος κι ότι η γη δεν μπορεί να θεωρηθεί το κέντρο του σύμπαντος. Και είναι ο πρώτος που διακήρυξε ότι τα ουράνια σώματα - και η γη - δεν είναι ούτε στο σχήμα τους τέλειες σφαίρες ούτε οι κινήσεις τους μέσα στο σύμπαν πραγματοποιούν τέλειους κύκλους.

προς άλλα όντα, αφού περιέχει στον εαυτό του τα πάντα. Η θεία υπόσταση πρέπει να νονθεί σαν περιοχή μέσα στην οποία συμβαίνει η σύμπτωση και η συνδιαλλαγή όλων των αντιθέτων (*coincidentia oppositorum*). Ο Θεός είναι το άπειρα μεγάλο και το άπειρα μικρό, το ελάχιστο και το μέγιστο. Σ' Αυτόν συντίθεται σε αδιάσπαστη ενότητα το "δύνασθαι" και το "είναι". Γι' αυτό χαρακτηρίζει τη θεία υπόσταση με τη σύνθεση των λατινικών λέξεων *posse* (δύνασθαι) και *esse* (είναι) στο νεολογισμό *possent*.

Για τον Κουζάνο, μόνο ο Θεός "είναι το κέντρο της γης και όλων των σφαιρών και του κάθε πράγματος στο σύμπαν. Εκείνος που είναι ταυτόχρονα η άπειρη περιφέρεια όλων των όντων".

Το παν υπάρχει παντού: "*omnia ubique*". Και *"in omnibus partibus reluet totum"*. Η βασική αυτή θέση του Κουζάνου έχει μεγάλη σημασία σχετικά με το ίδιο το ανθρώπινο πνεύμα, επειδή δέχεται ότι μέσα μας υπάρχει το παν. Σ' ένα άλλο σημείο του "De docta ignorantia" λέει: "...δε μου φαίνεται ότι θα μπορούσε να βρεθεί φύση ευγενέστερη... από τη διανοτική φύση που κατοικεί κι έχει περιοχή της τη γη, έστω και αν υπάρχουν σ' άλλα άστρα κάτοικοι άλλου είδους. Γιατί ο άνθρωπος δεν αποζητάει άλλη φύση, αλλά ζητάει να είναι τέλειος μέσα στη δική του".

Το 1433 πήγε στη Βασιλεία για να πάρει μέρος στην εκκλησιαστική σύνοδο και να υπερασπιστεί την ανάρρηση του Ulric de Manderscheid στον αρχιεπισκοπικό θρόνο της Κολωνίας, την οποία ενέκρινε η σύνοδος της Βασιλείας αλλά όχι ο πάπας, ο οποίος βρισκόταν σε ρήξη με τη σύνοδο. Η μεσολάβησή του δεν έφερε αποτέλεσμα, του δόθηκε όμως η ευκαιρία να παρουσιάσει το πρώτο μεγάλο έργο του φιλοσοφικού, πολιτικού, θεολογικού και θρησκευτικού χαρακτήρα, το "De concordantia catholica". Στο έργο αυτό επεδίωξε να βρει τρόπο συμφωνίας μεταξύ των συνόδων και του πάπα. Παρομοιάζει την εκκλησία σαν ζώντα οργανισμό, σαν οργανική ενότητα, η οποία όμως είναι ανίκανη να λειτουργήσει με επιτυχία, αν τα μέρη της δε συνεργάζονται αρμονικά. Υποστηρίζει τα πρωτεία των συνόδων έναντι του πάπα, όπως και στην πολιτική ζωή τα πρωτεία του συμβουλίου των Εκλεκτώρων έναντι του αυτοκράτορα, και τονίζει ότι όλοι οι νόμοι εξαρτώνται από το νόμο της φύσης

κι αν αντιφάσκουν προς αυτόν δεν είναι έγκυροι νόμοι.

Σαν αληθινός ουμανιστής φιλόσοφος, ο Νικόλαος Κουζάνος αγαπούσε τους αρχαίους κλασικούς, ενθάρρυνε τη μελέτη τους και σχεδίαζε να τυπώσει και να θέσει σε μεγάλη κυκλοφορία τα ελληνικά χειρόγραφα που είχε φέρει ο ίδιος από την Κωνσταντινούπολη.

Στο "Διάλογο περί Ειρήνης" που συντάχτηκε το 1453, έτος της άλωσης της Κωνσταντινούπολης από τους Τούρκους, υποστηρίζει ότι οι θρησκείες πρέπει να δείχνουν αριθματικά κατανόση, σαν διαφορετικές ακτίνες μιας αιώνιας αλήθειας. Και στην αυγή της νεότερης ακέψης, διανέβει σε περιοχές της ζωής, θα έπρεπε να σπικώνουμε άφοβα τα μάτια μας προς το διαυγή θόλο του ουρανού, και να προσπαθούμε διαρκώς να επιτύχουμε μια σταθερότερη κατανόση της ... καταγωγής κάθε ωραίου και αγαθού, των δυνατοτήτων της καρδιάς και του πνεύματός μας, των πνευματικών καρπών της ανθρωπότητας μέσα από τους αιώνες και των θαυμαστών έργων της φύσης γύρω μας. Πάντοτε όμως να θυμόμαστε ότι μόνο στην ταπεινοφροσύνη υπάρχει το αληθινό μεγαλείο κι ότι η γνώση και η σοφία μπορούν να είναι επωφελείς μόνο αν η ζωή μας κυβερνάται από αυτές".

Βιβλιογραφία

- 1) De la docte Ignorance Nicolas de Cusa
- 2) Παγκόσμιος Ιστορία του Πολιτισμού Τόμος ΣΤ Γουΐλ Ντυράν
- 3) Ιστορία του Ευρωπαϊκού Πνεύματος Παναγιώτη Κανελλόπουλου
- 4) Νεώτερο Εγκυκλοπαιδικό Λεξικό «Ηλίου»

O, τι διακρίνει έναν ξύλινο κοδιό που επιπλέει, από μια βάρκα φτιαγμένη από το ίδιο ξύλο, είναι ότι η βάρκα έχει κοντά και μπορεί ν' αρμενίζει ενάντια στο ρεύμα"

Γενικά οι άνθρωποι μοιάζουν με κοδιούς που έχουν ωρίθει στο ποτάμι της ζωής. Στην αρχή ολόκληροι και ξεροί, μετά χτυπημένοι και βρεγμένοι, παρασύρονται πάντα προς την κατεύθυνση του ρεύματος, ή προς την αγκαλιά αυτού του ρεύματος που έχουν εκτρέψει οι ισχυροί του Κόσμου... Και πάντα προς τα εκεί!... συγκρουόμενοι σε όχοηστες βιαστήτες, βρώμικοι και λασπωμένοι, χωρίς κατεύθυνση και χωρίς σταθερό λιμάνι, μέχρι να διαλυθούν σε υπολείμματα ξύλου. Εξαφανίζονται από την επιφάνεια αυτού του ποταμού, που δεν πάνει να κυλάει, που δεν έχουμε από πού προέρχεται και προς τα πού πηγαίνει.

Σιγά-σιγά ο άλλοτε χονδροειδής κοδιός γίνεται πλοίο. Στολίζεται η μυτερή πλώρη και η στρογγυλή πρύμνη. Αυτό που ήταν κάποτε πληγή γίνεται τώρα ένα καθαρό δοχείο για τη ψυχή που ταξιδεύει. Και έτσι έχουμε φτιάξει τη βάρκα!

Οι κοδιοί την κοιτάζουν με έκπληξη και απώθηση. Τους φαίνεται άδεια, ασταθής, περιπτή, κωμική, επικήνδυνη, ευδιάλυτη. Γιατί δεν είναι κοδιός... Είναι βάρκα! Και επιπλέον, συχνά θα αρμενίζει κόντρα στο ρεύμα.

G. A. Livraga Rizzi
Παγκόσμιος Ιδρυτής
του Φιλοσοφικού και Πολιτιστικού Οργανισμού
“Νέα Ακρόπολη”

Πόσες φορές δεν έχουμε την αίσθηση ότι η γλώσσα που χρησιμοποιούμε καθημερινά, είναι φτωχή για ν' αποδώσει κάποια νοήματα, που, δύο περισσότερο προσπαθούμε να εξηγήσουμε τόσο περισσότερο τα καλύπτουμε; Είναι που δύο δυναμώνει το φως άλλο τόσο τονίζονται και οι σκιές. Στην αρχαιότητα, εκτός από την καθημερινή γλώσσα που χρησιμοποιούσε ο απλός λαός, υπήρχε και μία άλλη γλώσσα, την οποία γνώριζαν μόνο οι ιερείς, οι μυημένοι στα μυστήρια της φύσης και της ζωής. Αυτή η γλώσσα ως έκφραση του ιερού, αντί για απλούς χαρακτήρες, χρησιμοποίησε δυναμικά σχήματα, ζωντανές εικόνες, παραστάσεις, ζώα ..., με μία λέξη, σύμβολα.

Το φίδι ή κι ο δράκος, το φτερωτό φίδι, είναι αυτό που χρησιμοποιήθηκε ως σύμβολο, περισσότερο από οποιοδήποτε άλλο ζώο από όλους τους μυστηριακούς πολιτισμούς.

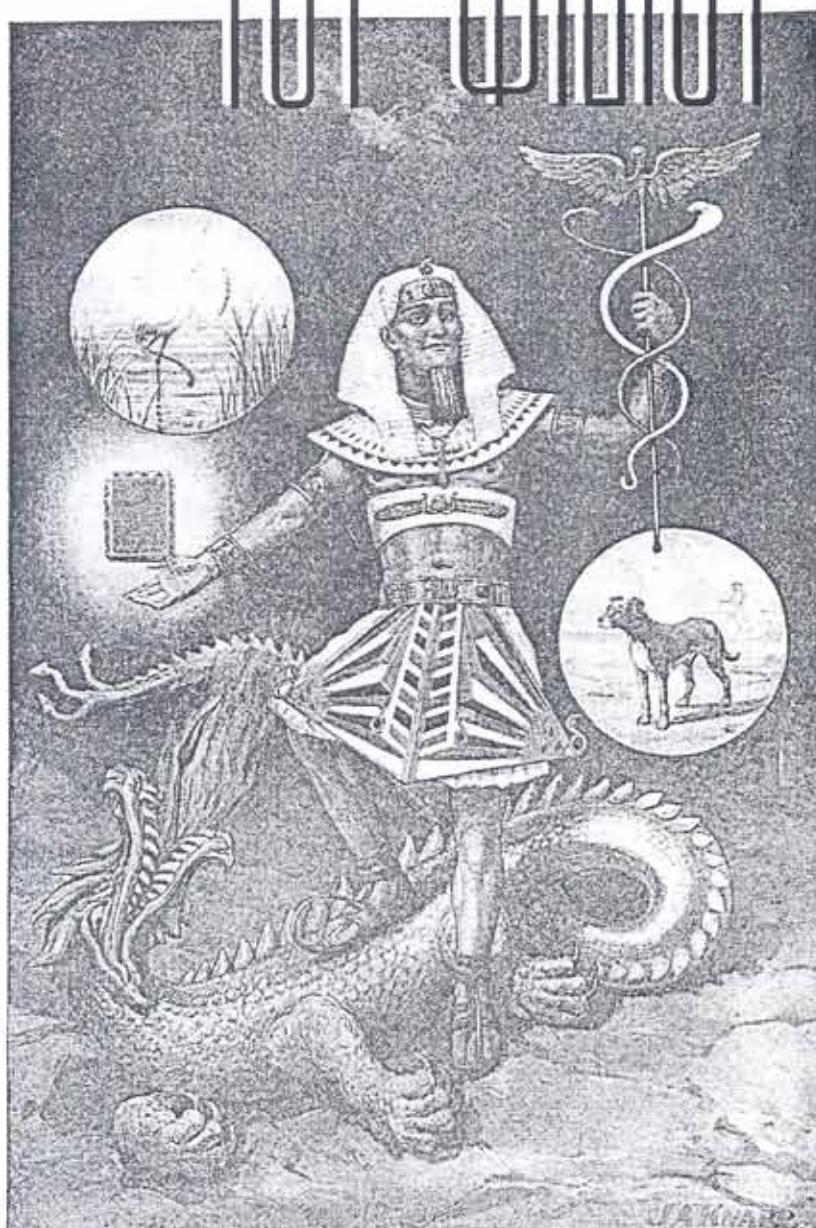
Συσχετίστηκε πάντοτε με την προωθητική ενέργεια της ζωής που άλλοτε δείχνει θετική και άλλοτε αρνητική. Έτσι παρουσιάζονται στο **Κηρύκειο του Ερμή του**

Τρισμέγιστου, δύο πλεγμένα φίδια που χωρίζουν και ενώνουν καθώς ανέρχονται από το σταθερό κάθετο μέρος του Κηρύκειου, τον αγώγο του κρυφού ζωτικού ρευστού, αόρατου κινητήρα της ζωής, της έξιλιξης.

Όλο αυτό σε κίνηση, σαν ένα σύμβολο, σχετίζεται και με την ανάλογη ροή των ζωτικών λειτουργιών του ανθρώπου. Σύμφωνα με τον εσωτερισμό, παράλληλα με αυτόν της σπονδυλικής στήλης αγωγό, υπάρχει κι ένας άλλος αιθερικός αγωγός. Γύρω απ' αυτόν ανελίσσονται δύο ενεργειακά κανάλια, η **'Ιντα** και η **Πιγκάλα**, σαν τά φίδια του Κηρύκειου. Στη ρίζα του σταθερού αγωγού, κοιμάται ένα τρίτο πύρινο φίδι, η **Κουνταλίνι**, η ύψιστη δύναμη

Ο ΣΥΜΒΟΛΙΣΜΟΣ

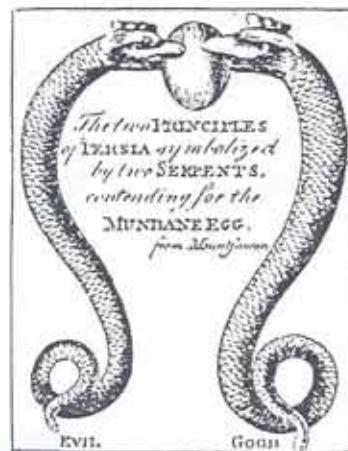
ΤΟΥ ΦΙΔΙΟΥ

Ο Ερμής στέκεται πίσω από τον Σεθ-Τυφών

Το Οφικό Αυγό

Το καλό
και το κακό^{περιβάλλουν}
το Αυγό^{του}
Κόσμου

του ανθρώπου, της οποίας τη συνταγή για ενεργοποίηση, δεν γνωρίζουν παρά μονάχα λίγοι, οι Μύστες Σοφοί (Σοφοί, κάθετα φίδια) οι μεγάλοι Όφεις, οι Δράκοι Σοφίας, οι Νάγκας, αυτοί που καθάρισαν και εξάγνισαν - από κόμπλεξ-σκουπίδια, εγωισμούς, μικρόττοπες και δεσμεύσεις - τα ενεργειακά τους κανάλια προκειμένου να ρέει ανεμπόδιστα η δύναμη της βούλησής τους.

Ονόματα κάποιων τέτοιων ανθρώπων - φίδιών, έχουν μείνει στην ιστορία της εσωτερικής παράδοσης και όλοι τους μεχρι ν' αποδεσμευτούν και ν' απελευθερώσουν τη δύναμή τους, έπρεπε να νικήσουν ένα τέρας, έναν κακό δράκο, μια μαύρη σκιά, το δικό τους ασυνείδητο να φωτίσουν.

Σε όλες τις κοσμογονίες, θα βρούμε μύθους με ανάλογο - μ' αυτόν του Αν Γιώργη - συμβολισμό.

Ο κύριος όμως συμβολισμός του είναι, πως σαν φορέας της βούλησης, παιζει το ρόλο της συνείδησης - γέφυρας που ενώνει τους τρεις κόσμους:

α) τον υπόγειο, χθόνιο και σκοτεινό κόσμο, όπου κυριαρχεί η άγνοια, η ψεύτικη ζωή. Το τέρας της Τιαματ στην Αίγυπτο, ο πύθωνας που σκοτώνει ο Απόλλωνας ή ο δράκος-σκιά του Απ Γιώργη. Το ασυνείδητο.

β) ο ενδιάμεσος ψυχικός κόσμος. Η κίνηση του φιδιού πάνω στη γη, η φαινομενική ζωή, στο φώς της ημέρας. Το συνειδητό.

γ) ο νοητός κόσμος, το ιπτάμενο φίδι, το πνεύμα του Ήλιου, ο Απόλλωνας. Το υπερσυνείδητο.

Έτσι ένας μαθητευόμενος μάγος, ένας φιλό-Σοφος, δεν είναι παρά ένα «μικρό φίδι» που σαν ένα υπορρέτης σε ναό, ερευνά την ψυχή του και καθαρίζει το δρόμο-αγωγό απ' όπου κάποια στιγμή θα ενωθεί με το μεγάλο

του Εαυτό, τον Ήλιο της ζωής του, κάνοντας να ξεχειλίσει ο κειμαρρος της «δικής» του βούλησης για να ενωθεί με τη μεγάλη της Φύσης ώθηση.

Εκείνη που κινεί τους κόσμους και τα όντα.

Τότε θα έχει καθετοποιηθεί γύρω απ' το δένδρο της αληθινής Γνώσης, της Σοφίας, γινόμενος έτσι συνεργός σ' αυτό το κοσμικό σχέδιο εξέλιξης.

ΤΗ Τέχνη στην Kíra

Κ. Καλτσίδου

Ο πολιτισμός της Kíras μοιάζει

σαρ ρα έχει ακολουθήσει μια
εξέλιξη τελείως διαφορετική από την
υπόλοιπη αρδρωπότητα.

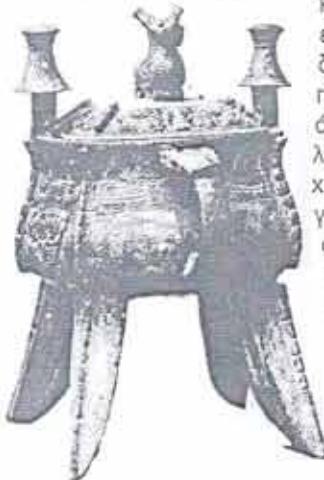
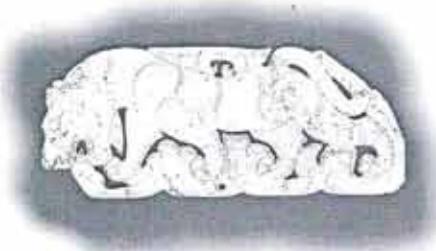
Σαρ ρα ζεπήδισε από το πονθερά
έρα δεύτερο κλαδί στο αρδρώπιρο
δέντρο, έρα κλαδί που έχει
αποχωριστεί και ακολουθεί απλά τη
δική του πορεία.

Στορ κιρέζικο πολιτισμό κάτι μας
διαφεύγει. Μας διαφεύγει η
αφετηρία του, ο οπόχος του,
ο βιηματισμός του.

Φαίνεται πως αυτός ο λαός παρήγαγε έναν κοινωνικό πολιτισμό πιο τέλειο από το δικό μας, μια πθική άξια θαυμασμού, κι έναν οργανωμένο τρόπο ζωής που διαφεύγει απόλυτα από τη δική μας συλλογιστική. Η Κίνα υπήρξε στο πέρασμα του χρόνου ανοικτή στην εισβολή άλλων φυλών και θρησκειών. Οι αναμείζεις αυτές παρήγαγαν καινούριες μορφές πολιτισμού, όπως είναι η Ινδοκίνα και οι πολιτισμοί του Θιβέτ. Ο βουδισμός και ο ισλαμισμός μπόρεσαν να εισχωρήσουν, και να επρεάσουν τον πολιτισμό και την τέχνη και να διαμορφώσουν διάφορες κοινωνικοπολιτικές ομάδες. Παρόλα αυτά μοιάζει σαν να μη έχει σαλέψει καθόλου. Με τον ίδιο τρόπο ζωγραφίζει, με τα ίδια όργανα πάιζει μουσική, με τον ίδιο τελετουργικό τρόπο λατρεύει τους προγόνους. Ο κόσμος της Κίνας κοιτάζει σταθερά το παρελθόν, και αναζητά μέσα στο πέρασμα των αιώνων τη συνταγή της προσαρμογής του στη φύση.

Η κινέζικη τέχνη, μέσα από ένα δρόμο περιέργο για μας, αγκαλιάζει την κοινωνική, την πθική και τη θρησκευτική πραγματικότητα του κινέζικου λαού και οδηγεί στην πηγή της κοινής μας συνείδησης. Η τέχνη στον Κινέζο είναι κάτι σαν προσευχή, τον ανεβάζει σε ολοένα και ψηλότερα επίπεδα ακρόσοπς του θεού.

Οι ιστορικοί της τέχνης κατάταξαν τα κινέζικα δημιουργήματα σύμφωνα με τις δυναστείες των αυτοκρατόρων, επειδή το ιδιαίτερο κοινωνικοπολιτικό κλίμα που επικρατούσε σε κάθε δυναστεία ήταν καθοριστικό της καλλιτεχνικής εξέλιξης.

Στην κινέζικη τέχνη η αντιγραφή δεν θεωρήθηκε ποτέ κλοπή, αλλά καλλιτεχνικό προτέρομα και γι' αυτόν τον λόγο είναι πολύ δύσκολο σήμερα ο καθορισμός της αυθεντικότητας ενός έργου.

Στη **Ζωγραφική**, τα πρώτα δείγματα ανεξαρτησίας εμφανίζονται το 2ο αιώνα π.Χ. όταν οι βουδιστές μοναχοί διακοσμούσαν βουδιστικά κείμενα με πολύπλοκα ιδεογραφικά σμερία.

Αργότερα, στη χρυσή εποχή των Μίνγκ 1368-1614 μ.Χ., εμφανίζονται τα αριστουργήματα της λεπτής κινέζικης ζωγραφικής πάνω σε μεταξωτά υφάσματα

και άλλα λεπτά υλικά. Η μακριά εξέλιξη της κινέζικης ζωγραφικής διακρίνεται σε δύο ρεύματα: Το πρώτο και αρχαιότερο ρεύμα έχει άγνωστη καταγωγή, αλλά πολύ λίγες μεταβολές στη διάρκεια του χρόνου. Δίνει μεγάλη θέση στη γραμμή που περιβάλλει τους άγκους των αντικειμένων. Τα πρόσωπα είναι ρεαλιστικά και δίνεται έμφαση στη λεπτομέρεια των ενδυμάτων. Τέτοιου είδους ζωγραφική κληρονομείται στην εποχή Χαν και διακοσμεί τοίχους στα ανάκτορα των αυτοκρατόρων και σε τάφους. Τα θέματα είναι

βγαλμένα από μυθικές παραδόσεις και ιστορικά γεγονότα δοσμένα με φανταστική ή ρεαλιστική παράσταση. Οι τοιχογραφίες στους τάφους, μας αποκαλύπτουν μια αναπτυγμένη τεχνική με ρυθμολογική έκφραση.

Παράλληλα με το παραδοσιακό αυτό ρεύμα και κυρίως μετά την κατάρρευση της δυναστείας των Χαν, γεννιέται το δεύτερο ζωγραφικό ρεύμα που ήταν στενά συνδεδεμένο με την καλλιγραφία. Η Κίνα ανακαλύπτει την ομορφιά του τοπίου, στέκεται μπροστά στη Φύση κι επικοινωνεί με το σύμπαν. Ανακαλύπτει ακόμα εκείνη την αφιλοκερδή δραστηριότητα, που είναι η έκφραση της πνευματικότητας του ανθρώπου. Οι αρχικές τοπογραφίες που φτιάχτηκαν δεν σώθηκαν αλλά η πρόσδος αυτής της τεχνικής και η εμβάθυνση έχουν δώσει αριστουργήματα σε περιόδους ακμής της τέχνης. Η μεγάλη κινέζικη ζωγραφική μας κυριεύει όπως τα μουσικά κύματα, ξυπνά αισθήσεις και συναισθήματα που μας κατακλύζουν χωρίς να καταλαβαίνουμε την αρχή και το τέλος τους. Αυτό που

αντικρύζουμε βλέποντας ένα κινέζικο ζωγραφισμένο μετάξι δεν είναι ακριβώς τα λουλούδια ή τα πουλιά ή τα ψάρια. Είναι μια ψυχική κατάσταση απέναντι σ' αυτά τ' «αντικείμενα» που έρχεται σε μας μέσα από ποιητικές εικόνες, βαλμένες σε έναν απέραντο χώρο. Η αντίληψη ότι η αλήθεια της φύσης μπορούσε να βρεθεί και στα πιο ταπεινά αντικείμενα, κατέληξε σε ζωγραφικές ασυνθίστητης απλότητας, που αναδίδουν έναν αέρα πνευματικής αλήθειας. Η απλότητα αυτή όμως είναι παραπλανητική γιατί αυτές οι απλές μορφές που η κινέζικη ζωγραφική μας έχει δώσει είναι αποτέλεσμα βαθιάς σκέψης και διαλογισμού.

Η κινέζικη ζωγραφική είναι διεισδυτική, γαλήνια, κρυστάλλινη, λεπτομερειακή, νοντική και λυρική ταυτόχρονα. Ικανή πάντα να μας οδηγήσει σε ύψιστα σημεία πνευματικής ανάτασης.

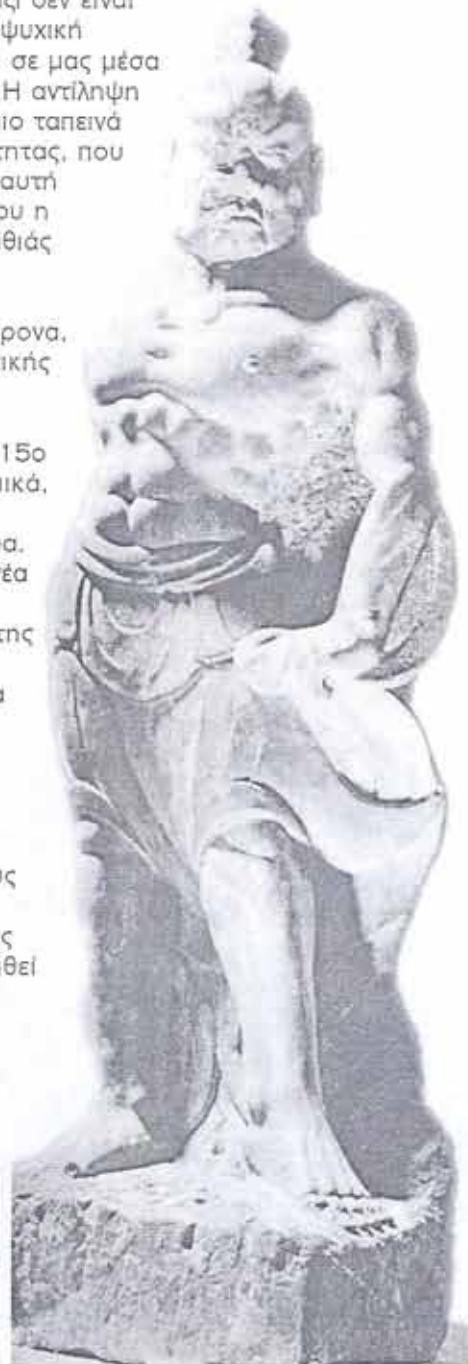
Οι κινέζοι άρχισαν να λαξεύουν την πέτρα και να δημιουργούν αυτό που οναμάζεται **γλυπτική** το 14ο και 15ο αιώνα π.χ. τα πρώτα δείγματά είναι διακοσμημένα κεραμικά, ανθρωπόμορφα και ζωόμορφα πήλινα αγάλματάκια.

Στην επόχη των Χαν εμφανίζεται η γλυπτική στην πέτρα. Αργότερα όταν ο βουδισμός διεισδύσει στην Κίνα, η νέα θρησκεία έφερε μαζί της σταθεροποιημένες μορφές τέχνης (ελληνοβουδιστική γλυπτική της Γκαντάρα), όμως η κινέζικη βουδιστική γλυπτική παρουσιάζει διαφορές με τα ινδικά πρότυπα. Χιλιάδες γλυπτά εμφανίζονται σε σπήλαια και σε βράχους, άλλα μικρά σε μέγεθος και άλλα μεγάλα, φτάνονταν μέχρι και 10 μέτρα ύψος. Κατα καιρούς η βουδιστική γλυπτική αναζητά τον όγκο, κάποιες φορές προσπαθεί να μιμηθεί τη φύση και άλλες φορές απεικονίζει φανταστικά ονειρικά θέματα.

Η Κίνα έκανε την αλλόκοτη απόπειρα να λαξεύσει τους βράχους να φτιάξει ιερά σκάβοντας βουνά και καταποντίζοντας βράχια. Έφτιαξε κολοσσιαίες μορφές με βάση αυτό το μοντέλο που ήρθε από Ινδία, γίγαντες καθιστούς, πομπές ανθρώπων και γλυκύτατους θεούς. Μοιάζει, σ' αυτούς τους ναους, το πνεύμα να διεισδύει και στην πιο αμυδρή σχισμή του.

Στην Κίνα, ίσως η βουδιστική γλυπτική να κατέκτησε την υπέρτατη έκφρασή της, δουλεύοντας μ' αυτόν τον τρόπο το φως του ήλιου, που δεν ήταν τίποτε άλλο παρά το καθρέφτισμα του πνευματικού ήλιου, στην τριπλή του όψη. Μια υπέρτατη γαλήνη στη μορφή. Εμψυχώνεται από τη θεϊκή αγάπη και ολοκληρώνεται στην τελική της ενοποίηση.

Κοινό στοιχείο της βουδικής αγαλματοποιίας σε όλους

τους πολιτισμούς η ελληνική επιρροή, το φως που δονεί τις μορφές, η καθαρότητα των πλάγιων όψεων, η αρμονία των αναλογιών, έρχεται από την ελληνιστική περίοδο.

Τα χαρακτηριστικά της κινέζικης **αρχιτεκτονικής** παρουσιάζονται από τις αρχές της ιστορικής περιόδου. Χτυπούν τη γη για να την ισοπεδώσουν κι εκεί έφαρμόζουν υψηλές τετράγωνα δάπεδα από λιθίνες βάσεις. Πάνω σ' αυτά βάζονται ξύλινους στύλους που στηρίζονται την οροφή. Οι τοίχοι δεν ήταν πάρα απλά συμπληρώματα στην όλη κατασκευή.

Τον 3ο αι.π.Χ. κατασκευάζεται το μεγάλο σινικό τείχος από το ΣΙ ΧΟΥΑΝΓΚ ΤΙ της δυναστείας των Τσιν, το οποίο ξεδιπλώνεται σε 4.800 χιλιόμετρα στο βόρειο μέρος της Κίνας, «σαν ένας μεγάλος κοιμισμένος δράκος που τεντώνεται και λιάζεται στις κορυφές και

τα φαράγγια ενός από τα πιο όμορφα ορεινά τοπία στον κόσμο. Το σινικό τείχος αποτελεί το σύμβολο της εθνικής περιφένιας και του πανάρχαιου μεγαλείου του κινέζικου λαού.»

Η εποχή των Τανγκ υπήρξε η κλασική εποχή της κινέζικης αρχιτεκτονικής. Όταν ο βουδισμός χρειάστηκε κτίρια για τις κοινοβιακές του ανάγκες, υιοθέτησε το σχέδιο των αυτοκρατορικών παλατιών, που όμως επηρεάσθηκε από τον οικοδομικό τύπο «στούπα» της Ινδίας. Τότε είναι που κάνει την εμφάνισή της η παγόδα, ένας ξύλινος πολυυρφός πύργος στην κορυφή του οποίου βρίσκεται μια μεγάλη βελόνη, την οποία διαπερνούν πολλοί μεταλλικοί δίσκοι. Αυτό μοιάζει πολύ με τις ινδικές λειψανοθήκες. Η παγόδα ή «τα» είναι επίσης εμπνευσμένη από τον κινέζικο πύργο- φυλάκιο.

Αργότερα την εποχή ΜΙΝΓΚ μέχρι και την εποχή των ΜΑΝΤΖΟΥ η κινέζικη αρχιτεκτονική, και κυρίως αυτή των αυτοκρατορικών και δημοσίων κτιρίων χαρακτηρίζεται από τη μεγαλοπρέπεια των πλατειών της κλίμακας των γεφυρών, από τον τρόπο κατεύθυνσης των τρεχούμενων νερών και από τις τεχνητές λίμνες.

Η πολυτελής αρχιτεκτονική της Κίνας στις παγόδες και τα ανάκτορα, δημιουργεί μια τέρψη στο μάτι και αποδεικνύει έναν παμπάλαιο αριθμό κανόνων μεταφυσικής και κοινής λογικής ταυτόχρονα. Όλα είναι κυανά στους ναούς του ουρανού, όλα κόκκινα στους ναούς του ήλιου, όλα κίτρινα στους ναούς της γης, όλα λευκά και υποκύανα στους ναούς της σελήνης. Τα χρώματα φτιάχνουν μια ισορροπία ανάμεσα στις αισθητηριακές και στις φυσικές αρμονίες, με σκοπό να γαλνύψουν την καρδιά.

Ο χορός και το θέατρο είναι στένα δεμένα μεταξύ τους σαν μορφές τέχνης. Οι πηγές τους ανακαλύπτονται στις επικήδειες τελετές και στους εξίλεαστικούς χορούς που συνοδεύονται με σαμανικά τελετουργικά, πάντα με την παρουσία ορχήστρας και τραγουδιού. Ξεκινούν μέσα από ένα θρησκευτικό χαρακτήρα και

αργότερα διαμορφώνουν ένα θεαματικό χαρακτήρα, διατηρώντας όμως μερικά αρχικά χαρακτηριστικά όπως ο συμβολισμός των χειρονομιών, των χρωμάτων, των ενδυμασιών και των αντικειμένων. Το θέατρο άρχισε να παίρνει τη σύγχρονη φυσιογνωμία όπου η παράσταση αποτελούσε τη σύνθεση του χορού, τραγουδιού, παντομίμας και μουσικής με την εισαγωγή κοστουμιών και προσωπειών και χρωματιστών μακιγιάζ για τον καθορισμό των ρόλων. Το θέατρο είχε το στυλ τοίρκου σε ανοιχτό βάθρο, και τα έργα που παίζονταν είχαν κυρίως κοινωνικό χαρακτήρα. Οι ρόλοι ήταν σταθερά καθορισμένοι, με τυποποιημένους ήρωες και το μέρος των γυναικών επαιζαν άνδρες. Εκπαιδεύονταν πολύ μικροί για το σκοπό αυτό, στο τραγούδι, το χορό την ακροβασία, σε αθλητικές επιδείξεις αλλά και στην πάλη. Στις μέρες μας το θέατρο και ο χορός κρατάει πολλά παραδοσιακά χαρακτηριστικά και συμβολικά στοιχεία.

Πάνω από 200 μουσικά όργανα κάνουν την εμφάνισή τους στην Κίνα μέσα από το πέρσμα των αιώνων και διαμορφώνουν μια **μουσική** παράδοση και ένα μουσικό πολιτισμό, τον αρχαιότερο μέτα την Αιγυπτο. Τα όργανα αυτά εμειναν σκεδόν αμετάβλητα μέχρι τις μέρες μας. Ταξινομήθηκαν σε 8 ομάδες ανάλογα με το υλικό κατασκευής τους: μέταλλο, μετάξι, ινδικό καλάμι, κολοκύθα, χώμα, δέρμα, ξύλο. Αυτά τα υλικά εφτιαχναν αυλούς, πλαγίαυλους, όμπρες, κύμβαλα, κώδωνες, έγχορδα και πολλά άλλα.

Η μουσική στην Κίνα είναι καταρχήν τελετουργική. Χρησιμοποιείται στους ναούς και τις αυλές για θρησκευτική χρήση, αλλά γίνεται και μουσική δωματίου για την ανώτερη καλλιέργεια του πνεύματος. Χρησιμοποιείται ακόμα σαν λαϊκή μουσική στις περιοδικές γιορτές που οργάνωναν οι αυτοκράτορες. Πάντοτε όμως και στις τρεις περιπτώσεις έδιναν σημασία στην ψυχολογική επίδραση της μουσικής στους ακροατές, στη διαμόρφωση του χαρακτήρα και στο συμβολισμό της κλίμακας. Στην πεντατονική κλίμακα των πέντε φθόγγων βλέπουμε την έκφραση των πέντε αρετών (καλοσύνη, δικαιοσύνη, ευπρέπεια, σύνεση και χρηστότητα). Στην αρχή της δυναστείας των Τσου προστέθηκαν άλλοι

δύο φθόγγοι και ο συμβολισμός πήρε τη μορφή, συρανός, γη, άνθρωπος και τα 4 σημεία του ορίζοντα.

Η μουσική στην Κίνα φαίνεται να ενσωματώνεται σαν στοιχείο της φύσης μέσα στη γενική αρμονία του σύμπαντος, μιμείται τα φαινόμενα και ακολουθεί τον ήχο του αέρα και του νερού. Μέσα από αυτόν τον τρόπο διαμορφώνει ήθη και πνηκή στον κινέζικο λαό φτιάχνει χαρακτήρες και πολιτισμό.

Όλα στην Κίνα γυρίζουν μόνιμα σε κύκλους, ακολουθώντας τους κύκλους της Φύσης Η Τέχνη της ακολουθεί τους ίδιους δρόμους που ακολουθεί και η Ψυχή της. Μοιάζει να ζει χωρίς να προχωρεί, μια και λίγα πράγματα άλλαξαν στο πέρασμα των χρόνων.

Αυτός ο παράξενος θετικός λαός έχει την ικανότητα ν' ακούει μέσα από τα βάθη της σκοτεινής ψυχής, την καθαρή αρμονία του Σύμπαντος, κι έτσι καθάρια, λεπτεπλεπτη και βαριά, μεταλλάσσει την ύλη σε τέτοιες μορφές που περιέχουν περισσότερο αποκρυσταλλωμένους ήχους, παρά την ύλη καθαυτή. Αυτές οι μορφές που παράγει η Τέχνη τους, ξεκλειδώνουν από την ψυχή των ανθρώπων, την πρεμία και την παρηγοριά... τη βαθιά γνώση πως η Ζωή θα γεννά και θα αναγεννά, πάντα θα βρυχάται και πάντα θ' ανεβαίνει προς τα πάνω για ν' αγγίξει τον ουρανό.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. National Geographic society. Τα θαύματα του κόσμου
2. Ελί Φωρ. Η ιστορία της τέχνης, εκδόσεις Εξάντας
3. Άτλας των αρχαίων πολιτισμών , 4Κίνα
4. Πάπυρος – Λαρούς , Γενική παγκόσμια εγκυλοπαίδεια
5. Δομή – εγκυλοπαίδεια 6. Μαϊκλ Ρίντλευ Η τέχνη του Βουδισμού, εκδόσεις Ντουντούμην

ΘΕΟΙ ΚΑΙ ΣΥΜΒΟΛΑ ΣΕ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥΣ

Βουδισμός

I. Μούστρο

Ο Βουδισμός είναι μια από τις μεγαλύτερες θρησκείες που υπάρχουν σήμερα, με διάρκεια ζωής περισσότερη από δυόμισυ χιλιάδες χρόνια και με εκατομμύρια πιστούς σ' όλο τον κόσμο. Χαρακτηρίζεται από την έλλειψη ιδιαίτερου τυπικού και από το βαθύ φιλοσοφικό του περιεχόμενο

Εμφανίστηκε σε μια εποχή στην οποία είχε εκφυλιστεί η υψηλή μεταφυσική των Ουπανισάντ και η επίσημη βραχμανική θρησκεία των Βεδών. Απέρριπτε κάθε είδος δογματισμού και ο τιδήποτε δεν μπορούσε να αποδειχθεί λογικά. Αντέδρασε στην έννοια της διάκρισης των ανθρώπων σε κάστες, στις τελετές, που ήταν πλέον κενές περιεχομένου. στους πολλούς θεούς του Ινδουισμού, που στερούσαν κάθε μορφής ελευθερία από τον ανθρώπο και σε πολλά άλλα. Εδώσει ιδιαίτερη έμφαση στην αξία της προσωπικής προσπάθειας και της πιθικής συμπεριφοράς του ανθρώπου στο δρόμο για την απελευθέρωση.

Ο Βουδισμός είναι άρρηκτα συνδεδεμένος με τη ζωή του ίδρυτη του Σιντάρτα Γκωτάμα, αυτού που αργότερα ονομάστηκε Βούδας, δηλ. Φωτισμένος, επειδή το μεγαλύτερο μέρος της διδασκαλίας του βασίζεται στην ατομική εμπειρία του Δασκάλου. Ο ίδιος ο Βούδας σύστηνε άλλωστε στους μαθητές του να μη δέχονται καμιά διδασκαλία, αν πρώτα δεν έχει περάσει από το μυαλό και την καρδιά τους.

Για τους Βουδιστές, κυρίως του Μαχαγιάνα, ο Σιντάρτα Γκωτάμα, ο ιστορικός Βούδας, θεωρείται ο εικοστός τέταρτος Βούδας του σημερινού κοσμικού κύκλου. Όταν το έργο του ολοκληρώθει, ένας άλλος Βούδας, ο Μαϊτρέγια, θα τον διαδεχθεί και θα αναλάβει την συνέχιση της πνευματικής εξέλιξης της ανθρωπότητας. Η αντίληψη αυτή είναι πολύ αρχαιότερη από το Βουδισμό. Προέρχεται από τη θρησκεία Μποντ, τη θρησκεία του Φωτός, που υπήρχε από πολύ παλιά στην περιοχή των Ιμαλαΐων. (Και οι δύο έχουν κοινή ρίζα στα σανσκριτικά, bodh, που σημαίνει φως).

Με την ίδια αντίληψη συνδέεται η έννοια των Βουδισάτβα. Είναι όντα πολύ εξελιγμένα πνευματικά, που απέχουν μόδις ένα στάδιο από την κατάσταση του ανθρώπου που γίνεται Βούδας, δηλ. «Ένα Ον πλήρως Αφυπνισμένο». Ετσι ο ιστορικός Βούδας παρέμενε στον ουρανό των Ουσίτα, σαν Βουδισάτβα αναμένοντας την νέα του μετενσάρκωση, στη διάρκεια της οποίας θα γινόταν Βούδας,

Σύμφωνα με τα βουδιστικά κείμενα, ένας Βουδισάτβα αναλαμβάνει ο ίδιος τις Πέντε

Μεγάλες Ερευνες, τις μελλοντικές δηλ. συνθήκες γέννησής του στον κόσμο των ανθρώπων, που είναι: ο κατάλληλος χρόνος, η ήπειρος, ο τόπος γέννησης, η οικογένεια, η μπτέρα.

Η ζωή του Βούδα

Η ζωή του ιστορικού Βούδα εμπεριέχει πολλά μυθικά στοιχεία, όπως άλλωστε συμβαίνει με τους βίους όλων των ιδρυτών θρησκειών. Ετσι στα Ιερά Κείμενα του Βουδισμού, όπως π.χ., στο Ευαγγέλιο του Ασβαγκόσσα, το Λαλίτα Βιστάρα κ.α., συναντάμε, θαυμάσια αναμεμιγμένα και εναρμονισμένα, τα ιστορικά πεζά στοιχεία με τα υπερφυσικά, το βέβηλο με το ιερό, την ιερή και τη γήινη γεωγραφία, κ.α.

Τον 6^ο ή 5^ο αιώνα π.Χ. γεννήθηκε στη βόρεια Ινδία από τον βασιλικό οίκο των Σάκα, που ανήκε στην κάστα των Ξατρίγια, ο Σιντάρτα Γκωτάμα Πατέρας του ήταν ο βασιλιάς

του Καπιλαβαστού Σουδοδάνα και μπέρα του η Μάγια, που πέθανε 7 μέρες μετά τη γέννηση του γιου της.

Η μπέρα του, λίγο πριν από τη σύλληψή του, είχε δει σ' ένα όνειρο έναν λευκό ελέφαντα, σύμβολο σοφίας, να μπαίνει μέσα στα σπλάχνα της. Εννέα μήνες αργότερα γεννήθηκε το παιδί από τη δεξιά πλευρά της, χωρίς να την πονέσει. Και αρέσως περπάτησε κάνοντας επιτά βήματα προς τις επιτά κατευθύνσεις του χώρου.

Θαύματα συνόδεψαν τη γέννησή του και οι αστρολόγοι προέβλεψαν ότι θα γίνει ή ένας παγκόσμιος μονάρχης ή ένας Βούδας. Στο σώμα του έφερε τα τριάντα δύο βασικά σημεία και τα ογδόντα δευτερεύοντα, που θεωρούνται σημάδια αναγνώρισης ενός πολύ εξελιγμένου και σοφού ανθρώπου, τα οποία απεδείκνυαν τις αρετές που είχε ήδη κατακτήσει στο παρελθόν. Κάποια από τα 32 βασικά σημεία είναι: Τροχοί στα πέλματα των ποδιών, μεγάλες φτέρνες, μακριά δάχτυλα, τα ευθύγραμμα μέλη του Βράχμα, επιτά προεξοχές (στα χέρια, τα πόδια, τους ώμους και εκεί όπου χωρίζει ο κορμός), σαράντα ίσα κατάλευκα δόντια, κατάμαυρα μάτια, μια λευκή τούφα ανάμεσα στα φρύδια, κ.α.

Ο πατέρας του ήθελε φυσικά ο Σιντάρτα να τον διαδεχτεί στο θρόνο και όχι να γίνει ένας Βούδας. Ήτσι φρόντισε να τον πειριγυρίσει με κάθε είδους ανέσεις και να τον κρατήσει μακριά από την ανθρώπινη δυστυχία και τον πόνο. Γνωρίζοντας τον στοχαστικό χαρακτήρα του γιου του,

φοβόταν ότι αυτές οι καταστάσεις θα τον οδηγούσαν αναπόφευκτα σε μεταφυσικούς προβληματισμούς.

Ο Σιντάρτα (αυτός που φθάνει στην ευτυχία, αυτός που έχει σήντις - δυνάμεις - ο ισχυρός) από πολύ μικρός έδειξε τις μεγάλες νοοτικές και πνευματικές του ικανότητες και ο δάσκαλος του - ανάμεσά τους και ο σοφός Βισβαμίτρα - είπαν στον πατέρα του ότι δεν μπορούν πλέον να του διδάξουν τίποτα. Τα ξέρει όλα. Σ' αυτή τη φάση της ζωής του άρχισαν να εκδηλώνονται ο ανταγωνισμός και η ζηλεία του εξαδέλφου του Ντεβαδάττα, που θα τον ακολουθούν σ' όλη τη ζωή.

Όταν έγινε δεκαέξι χρονών ο πατέρας του τον πάντρεψε με την Γκόπα ή Γιασοντάρα, την κόρη ενός γειτονικού βασιλιά.

Λίγο αργότερα γεννήθηκε ο γιος του, ο Ραχούλα (αλυσίδα, δεσμός) και εξασφαλίστηκε έτσι η διαδοχή στο θρόνο του Καπιλαβαστού.

Οι παραδόσεις λένε ότι μια σειρά από συναντήσεις, προγραμματισμένες από τους Θεούς, έφεραν τον Σιντάρτα σε επαφή με όλα όσα ο πατέρας του ήθελε να αποφύγει να γνωρίσει, δηλ. τα γηρατειά, την αρρώστια και το θάνατο. Ο πρίγκιπας συγκλονισμένος από τον αναπόφευκτο ανθρώπινο πόνο, αποφάσισε να εγκαταλείψει την άνετη ζωή του στο παλάτι και να ασκητέψει στα δάση αναζητώντας την αλήθεια και την απελευθέρωση του ανθρώπου από τον πόνο. Η συνάντησή του μ' έναν περιπλανώμενο ασκητή τον κάνει να ακολουθήσει τον ίδιο μ' αυτόν δρόμο. Ήτσι, στα 29 του χρόνια, αφού ενημέρωσε πρώτα τον πατέρα του, έφυγε μια νύχτα από το ανάκτορο κρυφά από τους άλλους.

Για έξι χρόνια πειριπλανήθηκε σε διάφορα μέρη και συνάντησε σοφούς δασκάλους που δεν του έδωσαν όμως ικανοποιητικές απαντήσεις στις αναζητήσεις του. Δοκίμασε και τον απόλυτο ασκητισμό, αλλά ούτε μέσα από αυτόν

πήρε απαντήσεις στα ερωτήματά του. Η εξαντλητική νηστεία που έκανε, τον αποδυνάμωσε τόσο οργανικά, που αναγκάστηκε να δέχτει το ρυζόγαλο που του πρόσφερε μια χωρική. Λέγεται ότι τότε, ενώ βρισκόταν σε πλήρη εξάντληση, του παρουσιάστηκε ο ίδιος ο Ιντρα και του εξήγησε ότι η χορδή ενός μουσικού οργάνου, για να βγάζει αρμονικό ήχο, πρέπει να είναι καλά τεντωμένη. Αν είναι χαλαρή, δεν βγάζει ήχο και αν τεντωθεί υπερβολικά θα σπάσει. Το ίδιο ισχύει και για τον άνθρωπο. Τότε είχε την πρώτη φώτιση. Καταγόσε τη Μέση Οδό, βρήκε το σωστό αρμονικό μέτρο ανάμεσα στον ακραίο ασκητισμό και τη μαλθακότητα της βασιλικής αυλής.

Εγκατέλειψε τότε τον μάταιο ασκητισμό, δέχτηκε τροφή και ρούχα και κάθισε κάτω από τη σκιά του δένδρου μπόντι (bodhi, ficus religiosa) σε στάση διαλογισμού. Αποφάσισε να παραμείνει σ' αυτή τη στάση έως ότου επιτύχει την πλήρη φώτιση. Εκεί δέχτηκε τους πειρασμούς του Μάρα, του βασιλιά των δαιμόνων, από τους οποίους βγήκε νικητής. Τότε έγινε πλέον Βούδας. Φωτισμένος. Είχε συλλάβει την ουσία της ύπαρξης και την αληθινή αιτία του πόνου. Από εκείνη τη στιγμή ξεκίνησε την αποστολή του, απέκτησε πολλούς μαθητές και ίδρυσε μοναστήρια σε πολλά μέρη της Ινδίας. Μετά από σαράντα τέσσερα χρόνια διδασκαλίας θέθανε σε πλικία 80 χρονών.

Το πρώτο κήρυγμα

Το πρώτο του κήρυγμα έγινε στο Σαρνάθ, κοντά στο Βαρανάσι, στο πάρκο με τις γαζέλλες. Σ' αυτό έθεσε σε κίνηση τον «Τροχό του Νόμου» και αποκάλυψε τις «Τέσσερις Μεγάλες Αλήθειες»:

1) **Την ύπαρξη του πόνου.** Παντού υπάρχει πόνος, στη γέννηση, την αρρώστια, το θάνατο, στην απώλεια των αγαθών, κλπ.

2) **Την αιτία του πόνου.** Ο πόνος οφείλεται στις κάθε είδους προσκολλήσεις, στην επιθυμία για ζωή.

3) **Την εξάλειψη του πόνου.** Αυτή μπορεί να γίνει με την πλήρη αποκόλληση και την τέλεια συμφωνία με το Νόμο.

4) **Την Ευγενή Οκταπλή Ατραπό.** Είναι ο δρόμος που οδηγεί στην εξάλειψη

του πόνου και αποτελείται από οκτώ σκαλοπάτια:

Εξασκώντας αυτές τις αρετές, μπορεί ο άνθρωπος να απελευθερωθεί από τον πόνο και να φθάσει «εν ζωή» στην Νιρβάνα.

- 1) Ορθές αντιλήψεις.
- 2) Ορθές αποφάσεις.
- 3) Ορθή ομιλία.
- 4) Ορθή συμπεριφορά.
- 5) Ορθά μέσα ζωής.
- 6) Ορθή προσπάθεια.
- 7) Ορθή σκέψη.
- 8) Ορθός διαλογισμός.

(Στο επόμενο τεύχος : Σύμβολα και αναπαραστάσεις του Βούδα, οι 3 φορείς, Εξάπλωση του Βουδισμού).

Βιβλιογραφία

- 1) La sagesse de Bouddha Jean Boisselier
- 2) Religions de monde John Bowker
- 3) Dictionary of Symbols Jean Chevalier
- 4) World Mythology Arthur Cotterell
- 5) Εισαγωγή στη Σοφία της Ανατολής Γ. Α. Πλάνα
- 6) Σημειώσεις Θεολ. Συμβολολογίας, N. Ακρόπολη

Θεοί που πεθαίνουν κι ανασταίνονται την Άνοιξη

I. Αληζιώτη

HΑνάσταση αποτελεί βασικό χαρακτηριστικό συγκεκριμένων θεοτήτων στις περισσότερες θρησκευτικές παραδόσεις. Συμβολίζει την προσπάθεια του ανθρώπου να προσεγγίσει το θεό στοιχείο του εαυτού του, να αναγεννηθεί, ν' αναστηθεί, γνωρίζοντας τη γέφυρα που τον δένει με το Θεό και με τον ανώτερο Εαυτό του. Ένας Νέος ανθρώπος γεννιέται, ανατέλλει ξανά, σαν τον ήλιο που αναγεννάται, ανασταίνεται κάθε πρωΐ. Έτσι σ' όλες τις μυθολογίες συναντάμε θεούς που κάποια στιγμή πεθαίνουν και ανασταίνονται συνήθως μέσα σε τρεις μέρες. Αυτές οι αναφορές αφορούν κυρίως την εποχή της Άνοιξης. Άλλωστε πίστι η φύση ανασταίνεται αυτήν την περίοδο, γεννιέται ξανά δίνοντας ζωή σ' όλα τα πλάσματα της. Ας δούμε λοιπόν σε ποιους πολιτισμούς υπάρχουν θεοί που πεθαίνουν κι ανασταίνονται την Άνοιξη.

Φυσικά θα ξεκινήσουμε από το γνωστό σε μας **Ιησού Χριστό**, την ανάσταση του οποίου γιορτάζουμε με μεγάλη λαμπρότητα κάθε χρόνο. Πρέπει να σημειώσουμε ότι η καταγωγή του βρίσκεται στη Μεσοποταμία, όπου συναντούμε πολλές αναφορές για άλλους θεούς όπως:

Σαντάν στην Ταρσό
Ιμπρέτ στην Καππαδοκία
Άττης στη Φρυγία
Ταμμούζ ή **Νταμμούζ**,

Βαάλ, Τελεπινούς στη Μεσοποταμία

'Αδωνις, του οποίου η λατρεία προέρχεται από αυτήν την περιοχή και περνά στην Κύπρο και την Ελλάδα. Λέγεται μάλιστα ότι ο θάνατος και η ανάστασή του γιορτάζοταν όπως γιορτάζεται σήμερα το ελληνικό Πάσχα.

Ακόμη έχουμε στην χερσόνησο του Γουκατόν το θεό **Μπακάμπ**, στο Μεξικό το θεό **Κετζακοάτλ**, που πεθαίνει πάνω στο σταυρό, στην Αυστρία τον **Νταρακουουρού**, που πεθαίνει σε σταυρό κι ανασταίνεται μέσα σε τρεις μέρες, στη Φοινίκη τον **Μελκάρτ** και στην Αίγυπτο τον **'Οσιρι** που πεθαίνει διαμελισμένος και ανασταίνεται με τη βοήθεια της γυναικας του Ισιδας.

Οι περισσότεροι θείκοι θάνατοι γίνονται σε σταυρό ή με διαμελισμό. Ο σταυρός είναι

ι σύμβολο εναρμόνισης του πνευματικού με το υλικό στοιχείο. Ο κάθετος άξονας συμβολίζει το πνεύμα και ο οριζόντιος την ύλη. Ο διαμελισμός συμβολίζει την προσπάθεια εξάπλωσης του πνευματικού στοιχείου παντού. Κι αυτό είναι που ευχόμαστε κι εμείς σε όλους: ν' αναγεννηθούμε πνευματικά, να σκοτώσουμε ό,τι κατώτερο κι ζωικό έχουμε μέσα μας βρίσκοντας το νέο ανθρωπό, που μοιάζει περισσότερο στο Θεό, που είναι ολόκληρος ένα πνεύμα φωτός.

ΚΑΛΗ ΑΝΑΣΤΑΣΗ

ΑΡΧΑΪΚΟ ΒΗΜΑ

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ & ΛΕΟΝΑΡΝΤΟ

NTA BINTSI

Γ. Χαραλαμπόπουλος

Η αρχική ιδέα της ελεύθερης πτώσης, ο σωτήρας αετός, η ασπίδα του Αριστομένη και το αλεξίπτωτο του Λεονάρντο ντα Βίντσι

Σύμφωνα με την παράδοση, τα φτερά του αγγελιαφόρων θεών Ερμή και Ήριδας, καθώς και τα ιπτάμενα όρματα των άλλων θεών, έδωσαν την πτητική ιδέα στο Δαιδαλού που την έκανε πρακτική κατασκευή για να αποδράσει από το παλάτι του Μίνωα.

Ωστόσο, η ιδέα της ελεύθερης πτώσης, που οδήγησε στην κατασκευή του αλεξίπτωτου, ανάγεται σε ένα περιστατικό που συνέβη κατά τη διάρκεια του 2^{ου} Μεσοποιητικού πολέμου γύρω στο 685 π.Χ. μετά τη μάχη των Αμυκλών, μεταξύ Μεσσηνίων και Λακεδαιμονίων. Σε μια σύγκρουση των δυο αντιπάλων, πενήντα Μεσσηνίοι αιχμαλώτων μαζί με το στρατηγό τους Αριστομένην ρίχτηκαν στον Καιάδα, το γνωστό πετρώδες βάραθρο. Από τα έργα δυο συγγραφέων, της ίδιας περίου εποχής, πληροφορούμαστε ότι ο μοναδικός που σώθηκε από τις ρίψεις στον Καιάδα ήταν ο Αριστομένης. Στα "Μεσσηνιακά" (18,5) του Παυσανία αναφέρεται σχετικά: "Πέφτοντας μέσα (στον Καιάδα) οι άλλοι Μεσσηνίοι αμέσως σκοτώνονταν, τον Αριστομένη όμως τον φύλαξε και τότε κάποιος θεός, όπως και σε άλλες περιπτώσεις πριν. Οσοι εγκωμιαστικά μεγαλώνουν την ιστορία του Αριστομένη λένε πως τη στιγμή που αυτός πετάχτηκε στον Καιάδα, ένας αετός πέταξε από κάτω του και τον κράτησε στα φτερά του, ώσπου εκείνος ακούμπησε κάτω, χωρίς να απόσει κανένα μέλος του σώματος ή να τραυματιστεί".

Το περιστατικό αυτό δεν θα είχε και τόση σημασία, γιατί αρκετές αναφορές των αρχαίων κάνουν λόγο για παρόμοια θέματα, όπου μεγάλα πτώματα ή ιπτάμενα θεϊκά όντα επεμβαίνουν την κατάλληλη στιγμή και σώζουν τους ανθρώπους. Ωστόσο, η ιδέα της πτήσης του Δαιδαλού, που βρήκε εφαρμογή στο ιπτάμενο περιστέρι του μπχανικού Αρχύτα του Ταραντίνου, τον 4^ο π.Χ. αιώνα, δίνει διαφορετική διάσταση στο περιστατικό του Αριστομένη, το οποίο αναφέρει ένας άλλος "στρατιωτικός" συγγραφέας, σύγχρονος του Παυσανία, ο Πολύαινος. Σύμφωνα με αυτόν "οι Λακεδαιμόνιοι αποφάσισαν να ρίξουν όλους τους αιχμαλώτους από τον γκρεμό ασπλους, εκτός από τον Αριστομένη, που λόγω της φήμης και της γενναιότητάς του τον έριξαν μαζί με τα όπλα του. Οι άλλοι λοιπόν ρίχτηκαν και σκοτώθηκαν αμέσως. Η ασπίδα όμως του Αριστομένη, τραβώντας προς το μέρος της τον αέρα, τον κατέβασε μαλακά στο έδαφος" [βλέπε Πολύαινος "Στρατηγήματα" B 31,2(1)]. Η αναφορά του Πολύαινου, αυτή καθ' εαυτή φαίνεται να είναι επίσης "τραβηγμένη", γιατί δεν είναι δυνατό μια κλασική ασπίδα να προσγειώσει μαλακά έναν άνδρα μέσου βάρους. Αυτό όμως που δεν επιδέκεται αμφισβήτηση είναι ακριβώς η ιδέα, πως δηλαδή ένα πεπλατυσμένο αντικείμενο θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί σαν' ανασχετικό του βάρους με το οποίο συνοδεύεται σε μια ρίψη από ψηλά. Με άλλα λόγια ο Πολύαινος αναφέρει την ιδέα του αλεξίπτωτου, η οποία είχε ήδη καλλιεργηθεί στην αρχαία Ελλάδα.

Από τότε (2^{ος} μ.Χ. αιώνας) η ιδέα περιέπεσε σε λίθη. Η

εποχή όμως αυτή ήταν καθοριστική για την μετέπειτα εξέλιξη της ιδέας. Ο δρόμος των μπαχαρικών και του μεταξιού, που ακολούθησαν οι Έλληνες και οι Ρωμαίοι από τους πρώτους αιώνες της χρονολογίας μας και μέχρι την εποχή της πτώσης του Βυζαντίου, είχε σαν αποτέλεσμα να συμπορευτεί και πιο ιδέα μοζή. Γι αυτό και θεωρείται φυσικό να κατασκευαστούν τα πρώτα μοντέλα των αλεξίπτωτων από τους Ρωμαίους και τους Κινέζους.

Συγκεκριμένες μαρτυρίες για πτώση με αλεξίπτωτο προέρχονται από την Κίνα. Αναφέρεται λοιπόν ότι, για πρώτη φορά το 1306, τολμηροί άνθρωποι πηδούσαν από ψηλούς πύργους φτιαγμένους από μπαμπού. Οι πρόγονοι των αλεξίπτωτων ήταν λεπτοί ζύλινοι σκελετοί σκεπασμένοι με πονιά, μια προχωρημένη έκδοση της ασπίδας του Αριστομένην. Πάνω σε αυτούς τους σκελετούς, κρεμασμένοι οι πρώτοι αλεξίπτωτοι της ιστορίας, πηδούσαν αιωρούμενοι για λίγες στιγμές στον αέρα.

Ο συγγραφέας Πολύαινος ήταν Μακεδόνας της Βιθυνίας, αλλά γρήγορα πολιτογραφήθηκε Ρωμαίος. Οι σχέσεις του με την άρχουσα τάξη ήταν άριστη. Γι αυτό εξάλλου και αφιέρωσε τα οχτώ βιβλία του έργου του στους αυτοκράτορες Αντώνιο και Ουηρό. Με δεδομένη τη μυστικότητα που υπήρχε στην Ρώμη, ίδιως από την εποχή του Νέρωνα, η ιδέα της ελεύθερης πτώσης θα μπορούσε να είχε καταχωριθεί κι αυτή στα κρατικά μυστικά, για τα οποία κάνουν λόγο ανελλιπώς οι ρωμαίοι συγγραφείς. Χρειάστηκε να περάσουν 150 περίου χρόνια για να μετεξελιχθεί το κινεζικό αλεξίπτωτο σε μοντέλο αποιπτικών προδιαγραφών. Το 1495, ο δαιμόνιος εφευρέτης Λεονάρντο ντα Βίντσι, σε ένα δοκίμιο για την πτήση (Sul Volo) περιέγραψε μια ιπτάμενη μπχανή από τεντωμένο λινό ύφασμα, δερμάτινους ιμάντες και σχοινιά από ακατέργαστο μετάξι. Ο πρόγονος αυτός του αεροπλάνου, "το πουλί", δημιουργούσε πολλά προβλήματα στον κατασκευαστή του. Ένα από αυτά, ο κίνδυνος της πτώσης, τον οδήγησε στην παροχή μιας οδηγίας πτήσης στην οποία έγραψε: "Κάνε τη δοκιμή της μπχανής πάνω από τη θάλασσα, ώστε αν πέσεις να μην πάθεις τίποτα" (Codice Atlantico 1614,515). Σε μια άλλη αναφορά που είχε σχέση με τους κινδύνους της ιπτάμενης μπχανής του, κάνει λόγο για μια άλλη κατασκευή, για την οποία θεωρείται σαν ο πρώτος σχεδιαστής των αλεξίπτωτων στην ιστορία: "Αν κάποιος έχει μια τέντα κατασκευασμένη από λινό ύφασμα, της οποίας τα ανοιγμάτα να έχουν ραφτεί, κι αν έχει η τέντα δώδεκα πόλεμα φάρδος και δώδεκα βάθος, θα μπορούσε να πηδήσει από όσο ψηλό θέλει, χωρίς να πάθει τίποτα" (Codice Atlantico 3814,511).

Σημ. Ο Λεονάρντο ντα Βίντσι (και πριν από αυτόν ο Πετρόρχης και πολλοί άλλοι), υπήρξε ένας από τους αποδέκτες πολλών και σπανίων κειρογράφων της αρχαίας της Σενέκα και άλλων Ρωμαίων οικιωμάτων, οι οποίοι είχαν πρόσβαση στα μυστικά αρχεία της Ρώμης.

ΒΙΒΛΙΟ παρουσιαστή

"ΝΕΑ ΑΚΡΟΠΟΛΗ"
Βιβλιοθήκη Ιερικλής
ΕΛΛΑΔΑ

**ΚΑΤΑΚΤΗΣΕ ΤΟΝ
ΕΑΥΤΟ ΣΟΥ ΚΑΙ
ΟΛΟ ΤΟΝ
ΚΟΣΜΟ**

**Βασίλης
Πετρίδης
Εκδ. Κέδρος**

"Μία και ενιαία είναι η ζωή", σύμφωνα με το

συγγραφέα. Όποιος λοιπόν διοικεί σωστά τον εαυτό του, μπορεί να διοικήσει ολόκληρο τον κόσμο. Εργαλεία του ανθρώπου σ' αυτό είναι η γαλήνη και η δύναμη του εσωτερικού εαυτού. Βασισμένο στην αρχαία φιλοσοφία, το βιβλίο μας δίνει με τρόπο κατανοπτό τις θεμελιώδεις αλήθειες της ζωής και τον τρόπο εφαρμογής τους σε πρασινό, αλλά και επιχειρηματικό επίπεδο.

ΟΙ ΒΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΒΟΥΔΙΣΜΟΥ

Έλενα Ρέριξ - Εκδ. Κέδρος

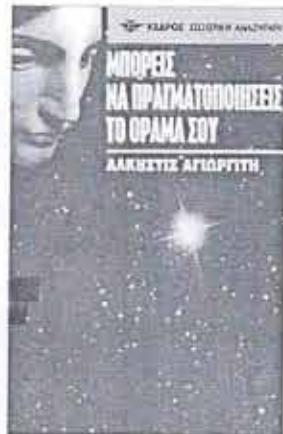
Ο Σιντάρτα Γκωτάμα έδωσε στον κόσμο μια πλήρη διδασκαλία για την τέλεια δομή της ζωής. Η Διδασκαλία του Βούδα καλύπτει όλο το φάσμα του ανθρώπινου προβληματισμού, δίνοντας λυτρωτικές απαντήσεις στα καίρια ερωτήματα που αφορούν τη ζωή και το θάνατο, τον πόνο και τη λύτρωση, τη συμπαντική δομή και τη θέση του ανθρώπου μέσα σ' αυτήν.

ΜΠΟΡΕΙΣ ΝΑ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΣΟΥ

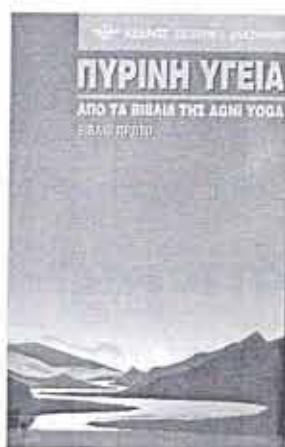
Αλκηστής Αγιωργίτη - Εκδ. Κέδρος

Οι αρχαίοι Έλληνες φιλόσοφοι πίστευαν πως όταν οι πολίτες ανακάλυπταν και ασκούσαν εκείνο που τους άρεσε περισσότερο, ακτινοβολούσαν φυσικά μια παγκόσμια Αγάπη προς την κοινωνία. Αυτό θεωρούταν ζωτικό για την εξωτερίκευση του θείου και τη δημιουργία ενός κόσμου Αρμονίας.

ΠΥΡΙΝΗ ΥΓΕΙΑ

**από τα βιβλία της Αγκνι Γιόγκα -
Εκδ. Κέδρος**

'Ενα από τα 11 πρώτα βιβλία της σειράς AGNI YOGA (η Διδασκαλία του Περού), σύμφωνα με την οποία, η υγεία του σώματος και του πνεύματος είναι αλληλένδετες. Έτσι, η υγεία που αφορά και τις δύο λέγεται εναρμόνιση με τους Κοσμικούς Νόμους. Πρόκειται ουσιαστικά για την πθική συμπεριφορά. Από τον τρόπο χρήσης της ενέργειας -που αντλεί ο άνθρωπος από το παγκόσμιο απόθεμα- εξαρτάται η υγεία και η ευημερία του, σε ατομικό και ομαδικό επίπεδο.'

ΕΠΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ

**“Ομεσαίωνας έχει ανοίξει
τις πόρτες του”**

Μεσσαίωνας θεωρείται κάθε καμπή της ιστορίας.

Μέχρι τώρα ο κόσμος μας, έχει ζήσει αρκετούς μεσσαίωνες, τόσο ίδιους μα και τόσο διαφορετικούς συγχρόνως, ανάλογα με την εποχή και την κοινωνιοπολιτική κατάσταση που επικρατούσε.

Αραγε αυτός ο μεσσαίωνας τις μας επιψυλλάσει;

“Η ατέλειωτη πρόοδος”

Μύθος ή πραγματικότητα, η συνεχόμενη πρόοδος;

Τεχνολογική πρόοδος ; Σίγουρα ναι. Πνευματική πρόοδος;

**“Πλάτωνας - Κορφούκιος” μια
επίκαιρη πολιτική**

Επειδή π ιστορία κάνει κύκλους και επαναλαμβάνεται, και επειδή οι αρχαία φιλόσοφοι μας δίδαξαν μια πθική αναλλοίωτη στο χρόνο, ίσως θα έπρεπε να τους θυμηθούμε και να τους ακούσουμε αυτή την εποχή όπου η πθική εξαφανίζεται και οι αρχές καταρρέουν.

και άλλα θέματα εσωτερισμού και φιλοσοφίας.

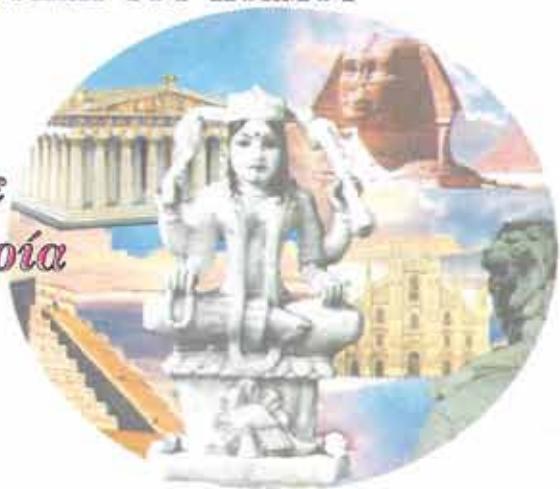
ΖΩΝΤΑΣ με την ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

ΕΝΑ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

- Η Μυστηριακή Αίγυπτος
- Η Αρχαία Ελλάδα
- Η Ρώμη και οι κύκλοι της Ιστορίας
- Τα Μυσικά του Θιβέτ
- Η Σοφία της Ινδίας

ΜΕΓΑΛΟΙ ΑΝΩΡΩΠΟΙ

- Πλάτων - Αριστοτέλης
- Κομφούζιος - Κανί
- Ε.Π. Μιλαβάτου
- Κρίσια - Πλωτίνος - Βούδας
- Μάρκος Αυρήλιος - Σενέκας

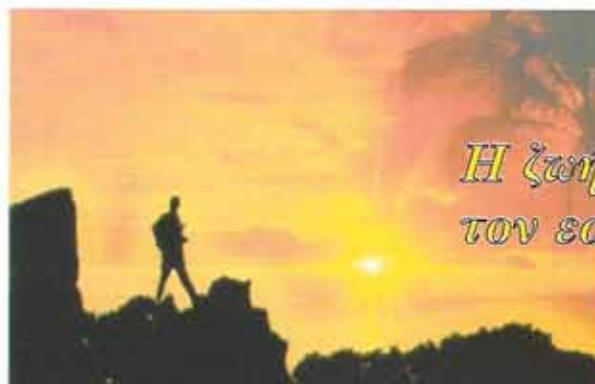
ΚΛΑΣΣΙΚΗ ΓΝΩΣΗ

- Ο Νόρμος της Εξέλιξης
- Δάρμα, Κάρμα, Μετενούρκωση
- Η Ζωή μετά τον Θάνατο
- Η Ιδανική Κοινωνία
- Οι Μύθοι στην Αρχαιότητα

ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

- Χαλάρωση - Γιόγκα
- Αυτοσυγκέντρωση-Αυτοέλεγχος
- Τεχνικές ανάπτυξης
- της μνήμης και της φαντασίας

ΝΑ
NEA ΑΚΡΟΠΟΛΗ
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ & ΦΙΛΟΞΕΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

Κεντρική Εδρα:
Αγ. Μελετίου 29, Κυψέλη, ΤΤ 113 61
τηλ. 8231301
www.nea-acropoli.gr
e-mail: donahe@eexi.gr